

Arrest

nr. 280 194 van 16 november 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DENYS
Adolphe Lacomblélaan 59-61/b5
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 7 juli 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 juni 2022 tot beëindiging van het verblijf, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod van tien jaar en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 24 juni 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot terugleiding naar de grens.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 13 juli 2022 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2022.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DENYS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 19 mei 1995, samen met zijn moeder, naar België.

1.2. Op 29 augustus 2000 werd verzoeker, met toepassing van de wet van 22 december 1999 met betrekking tot de regularisatie van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, tot een verblijf in België gemachtigd.

1.3. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 2 juni 2022 de beslissingen tot beëindiging van het verblijf, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod van tien jaar. Deze beslissingen – het betreft drie beslissingen opgenomen in één akte –, die verzoeker op 9 juni 2022 ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“Naam: [B.]

Voornaam: [A.]

[...]

Nationaliteit: Azerbeidzjan

Krachtens artikel 22§1, 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 3° en 13° wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen. Het bevel om het grondgebied te verlaten treedt in werking van zodra u voor de gerechtelijke diensten voldaan heeft. Krachtens artikel 74/14 §3, eerste lid, 3° wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan, om de volgende redenen:

Uw moeder [C.R.] ([...], van Azerbeidzjaanse nationaliteit) kwam op 19.05.1995 samen met u in België aan. Op 22.05.1995 diende uw moeder een asielaanvraag in te Brussel. Als minderjarige, u was net 13 jaar oud, volgde u de procedure van uw moeder.

Op 22.05.1995 nam de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) een beslissing tot “Weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten” (bijlage 26bis).

Tegen deze beslissing diende uw moeder op 24.05.1995 een beroep in bij het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: CGVS). Op 08.08.1995 werd dit beroep ontvankelijk verklaard en startte het CGVS het onderzoek ten gronde.

Naar aanleiding van een aanvraag die uw moeder in toepassing van de wet van 22.12.1999 met betrekking tot de regularisatie van bepaalde categorieën van vreemdelingen ingediend had, werd jullie verblijf op 29.08.2000 om humanitaire redenen geregulariseerd en werd jullie onbeperkt verblijf verleend. Jullie werden ingeschreven in het Vreemdelingenregister.

Op 04.10.2000 werd uw moeder geacht afstand van de asielprocedure gedaan te hebben aangezien ze, nadat jullie verblijf geregulariseerd werd, niet aangegeven had dat zij haar asielprocedure wenste verder te zetten.

Op 20.11.2001 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenis-straf van 1 maand met uitstel voor een termijn van 3 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal (2 jassen). Feiten gepleegd op 28.11.2000.

Op 10.09.2008 verscheen u voor de Correctionele Rechtbank van Brugge daar u nagmaakte of vervalste biljetten die voor goede ontvangen werden, nadat de ondeugdelijkheid ervan werd vastgesteld, weer in omloop had gebracht, meer bepaald een biljet van 20 euro (feit gepleegd op 17.09.2007). U verkreeg opschorting van veroordeling voor een termijn van drie jaar.

Op 08.03.2010 werd u aangehouden en op 09.03.2010 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Brugge omwille van inbreuken op de drugswetgeving.

Op 09.04.2010 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven en werd u onder voorwaarden vrijgelaten uit de gevangenis van Brugge.

Op 11.08.2010 werd u aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Brugge omwille van inbreuken op de drugswetgeving.

Op 20.10.2010 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven en werd u vrijgelaten uit de gevangenis van Brugge.

Op 26.11.2010 werd u aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Brugge omwille van inbreuken op de drugswetgeving.

Op 10.03.2011 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenis-straf van 2 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan het bezit, de aflevering en de verkoop van heroïne en het bezit van cocaïne (in de periode van 18.05.2003 tot 26.11.2010); aan het bezit en de aflevering van heroïne met de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd ten aanzien van minderjarigen boven de volle leeftijd van 16 jaar (3 feiten gepleegd in de periode van 28.02.2010 tot 07.03.2010, onder meer op 07.03.2010); aan van een vals stuk gebruik te hebben gemaakt, wetende dat het vals was, namelijk een doktersvoorschrift afgeleverd op naam van A.Y., waarop de vermelding 'Rohypnol' werd aangebracht (feit gepleegd op 26.12.2006) en aan weerspanningheid (feit gepleegd op 24.04.2010).

Op 17.04.2011 werd u voorlopig in vrijheid gesteld mits naleving van voorwaarden, waaronder o.a. geen druggebruik.

Bij Ministerieel schrijven d.d. 18.11.2011 werd de voorlopige invrijheidstelling die u toegekend werd op 17.04.2011 ingetrokken. Op 28.11.2011 werd u opgesloten in de gevangenis van Brugge.

Op 06.06.2012 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 25.04.2013 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenis-straf van 1 jaar in staat van wettelijk herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan afpersing; aan verduistering/misbruik van vertrouwen; aan diefstal en aan weerspanningheid en smaad ten aanzien van de politiediensten. Deze feiten werden gepleegd op 20.10.2011 en 12.06.2012.

Op 26.06.2013 meldde u zich aan bij de gevangenis van Brugge omwille van uw veroordeling van de Correctionele Rechtbank van Brugge d.d. 25.04.2013.

Op 27.06.2013 werd u een strafonderbreking toegekend met het oog op Elektronisch Toezicht (hierna E.T.). Op 19.07.2013 werd uw enkelband geplaatst en op 31.07.2013 werd u weer opgesloten in de gevangenis omdat u de voorwaarden niet naleefde.

Op 22.10.2013 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenis-straf van 4 maanden in staat van wettelijk herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan poging tot diefstal. Feit gepleegd op 02.06.2013.

Op 14.05.2014 werd u in de gevangenis van Brugge een waarschuwing betekend dat u gevaar liep het land uitgezet te worden indien u zich na de dag van betekening van deze waarschuwing opnieuw schuldig zou maken aan een inbreuk op de openbare orde.

Op 05.10.2015 werd u uit de gevangenis van Brugge ontslagen omdat uw straf ten einde was.

Op 23.05.2017 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenis-straf van 1 jaar in staat van wettelijk herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal; aan valsheid in geschrifte en bedrieglijke verberging van een gevonden voorwerp en gebruik ervan. Feiten gepleegd tussen 18.08.2016 en 23.08.2016.

Op 17.08.2017 meldde u zich in de gevangenis van Brugge omwille van uw veroordeling van de Correctionele Rechtbank van Brugge d.d. 23.05.2017.

Op 17.08.2017 werd u een strafonderbreking toegekend met het oog op E.T. Op 30.08.2017 ging u in thuisdetentie. Op 24.09.2017 werd het E.T. ingetrokken wegens het niet naleven van de voorwaarden. Op 25.09.2017 ging u opnieuw in thuisdetentie maar 2 dagen later gaf u dit regime vrijwillig op. Op 04.10.2017 ging u opnieuw in strafonderbreking tot 10.11.2017.

Op 07.12.2017 werd u voorlopig in vrijheid gesteld.

Op 05.03.2018 werd u aangehouden en op 06.03.2018 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Brugge omwille van diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht door twee of meer personen, als mededader.

Op 04.05.2018 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven en werd u onder voorwaarden vrijgelaten uit de gevangenis van Brugge.

Op 16.05.2018 werd u aangehouden en op 18.05.2018 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Brugge omwille van diefstal op heterdaad met geweld of bedreiging, bij nacht door twee of meer personen als mededader, valsheid in geschriften en gebruik ervan en oplichting.

Het Hof van Beroep te Gent veroordeelde u op 06.03.2019 tot een gevangenisstraf van 2 jaar met probatieuitstel gedurende een termijn van 5 jaar uitgezonderd de reeds ondergane voorlopige hechtenis (van 05.03.2018 tot 04.05.2018 en van 16.05.2018 tot 06.03.2019) daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal, namelijk 2 voorschriftenboekjes; aan valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken, namelijk door een geneesmiddelenvoorschrift in te vullen met het bedrieglijk oogmerk het middel Durosegic te bekomen en aan oplichting, namelijk door zich morfine-pleisters Durosegic 100 microgram te doen afleveren. Deze feiten werden gepleegd op 14 en 15.05.2018.

Op 06.03.2019 werd u in toepassing van artikel 33 van de wet op de voorlopige hechtenis vrijgelaten

Op 10.05.2019 werd u voorlopig aangehouden en opgesloten in de gevangenis van Brugge omwille van het niet naleven van de probatievoorwaarden opgelegd bij het arrest van het Hof van Beroep te Gent d.d. 06.03.2019.

Op 17.05.2019 werd het probatie-uitstel verleend door het Hof van Beroep op 06.03.2019 door de Correctionele Rechtbank van Brugge herroepen. Daags na uw vrijlating op 06.03.2019 en na de veroordeling van het HB Gent waarbij u probatie uitstel werd verleend pleegde u immers nieuwe feiten. Uw veroordeling tot een gevangenisstraf van 2 jaar werd uitvoerbaar.

Op 28.06.2019 ging u in thuisdetentie (E.T.). Op 10.10.2019 heeft u de thuisdetentie vrijwillig opgegeven. Op 31.10.2019 ging u opnieuw in thuisdetentie (E.T.).

Bij Ministerieel schrijven d.d. 08.11.2019 werd de voorlopige invrijheidstelling die u toegekend werd op 07.12.2017 ingetrokken.

Op 14.11.2019 werd u opnieuw opgesloten in de gevangenis van Brugge. Op 06.12.2019 ging u in thuisdetentie (E.T.) en vier dagen later, op 10.12.2019 heeft u dit regime vrijwillig opgegeven. Van 16.01.2020 tot 19.01.2020 was u in strafonderbreking.

Op 21.02.2020 werd u voorlopig in vrijheid gesteld.

Op 04.10.2021 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een niet definitieve straf van 37 maanden met onmiddellijke aanhouding en in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan weerspanningheid zonder wapens tegenover politie-inspecteurs (4 feiten), aan mondelinge bedreigingen onder bevel of voorwaarde op personen of eigendommen (4 feiten), aan vernielingen van landelijke of stedelijke afsluitingen, namelijk het raam van een voormalig dokters-kabinet en aan valsheid in geschriften en gebruik ervan, namelijk door een geneesmiddelenvoorschrift zelf in te vullen en valselijk te ondertekenen. Deze feiten werden gepleegd op 07, 08 en 09.03.2019 en op 18.01.2020, 24.02.2020 en 24.05.2020.

U werd dezelfde dag (04.10.2021) opgesloten in de gevangenis van Brugge.

U diende een beroep in tegen de veroordeling d.d. 04.10.2021. Het beroep werd behandeld op 03.05.2022 en is momenteel in beraad tot 01.06.2022.

Sinds uw meerderjarigheid bent u er in geslaagd om 91 processen verbaal en 13 veroordelingen, waarvan 6 politionele, op te lopen. U houdt zich voornamelijk bezig met het plegen van drugsdelicten, diefstallen met geweld, valsheid in geschriften en afpersing. Daarnaast bezondigt u zich ook aan smaad, weerspanningheid, bedreigingen en aan intoxicatie achter het stuur en vluchtmisdrijf.

U was 19 jaar toen u uw eerste veroordeling opliep, dit voor de diefstal van twee jassen. Vanaf de leeftijd van 21 jaar en in de periode mei 2003 - november 2010 was u actief op de illegale drugsmarkt. Een schrijven van de wijkagent in juni 2004 illustreert uw levenswandel : "Betrokkene (u) heeft sedert het laatste anderhalf jaar reeds 5 maal zijn verblijfskaart verloren. (...) De omstandigheden waarin betrokkene

zijn verblijfskaart kwijt speelt zijn telkens dezelfde: B.A. geeft zich over aan een combinatie van alcoholische dranken en pillen en wordt dan in totaal ontredderde toestand in een of ander hospitaal opgenomen voor verzorging. Van de juiste omstandigheden van verlies herinnert betrokkene zich naderhand niets meer."

U schrok er niet voor terug om, tijdens uw opname in de psychiatrische kliniek OLV te Brugge, in de periode van 28.02.2010 tot 07.03.2010 cocaïne en heroïne te verkopen aan minderjarige medepatiënten, die eveneens opgenomen waren om van hun verslaving af te geraken. U bekende jarenlang aan heroïne verslaafd te zijn. In het vonnis d.d.10.03.2011 tilde de Correctionele Rechtbank van Brugge zwaar aan de feiten van handel in harddrugs omwille van de verwoestende gevolgen op de gezondheid van de afnemers. U, als ervaringsdeskundige, kende de ravage die dergelijke drugs aanrichten maar dat hield u niet tegen om aan minderjarigen te verkopen. U was zich bewust van uw eigen verslaving maar u was niet bereid enige inspanning te leveren om ervan verlost te geraken. U leefde reeds jaren op methadon en weigerde een residentiële opname. In het vonnis d.d. 25.04.2013 staat te lezen dat : "Bij opname na de spoedprocedure was patiënt razend, gestuwd door een cocktail van drugs en diende hij in afzondering verpleegd te worden.(...) Patiënt verwoordt niet te willen stoppen met het gebruik van illegale drugs en kalmeermiddelen. Hij verwoordt de gevangenis (die hem kennelijk wacht) te prefereren boven een opname (...)". Uw onverschilligheid tegenover de maatschappelijke gevolgen van uw verslaving wijst op een gebrek verantwoordelijkheidszin, normbesef en respect voor de economische, sociale en morele waarden van de samenleving.

Uw verslaving ging hand in hand met het plegen van diefstallen, het vervalsen van doktersbriefjes en agressief gedrag tegen iedereen die u een strobreed in de weg legde. U vergreep zich voornamelijk aan de ordediensten wanneer deze, voor de zoveelste keer, dienden tussenbeide te komen. Slagen, stampen, schelden, spuwen, kopstoten en bedreigingen vielen hen te beurt. U werd dan ook meermaals veroordeeld voor weerspannigheid, smaad en bedreigingen aan het adres van de verbalisanten. Volgehouden weerspannigheid en bedreigingen aan politiefunctionarissen geeft blijk van de meest extreme minachting voor het openbaar gezag. Het is onaanvaardbaar dat politiemensen die in het algemeen belang de openbare orde dienen te handhaven en dat vaak op gevaar van eigen lijf en leden, op dergelijke wijze worden belaagd. Het gezag van de politiediensten moet door iedereen gerespecteerd worden. Laksheid bij het handhaven van dit uitgangspunt zou de openbare veiligheid rechtstreeks in gevaar brengen.

U kreeg meermaals de kans om uw verslaving te verhelpen. U greep deze kansen niet. U trachtte telkens weer voor te houden dat u zich zou houden aan de vrijstellingsvoorwaarden (waaronder o.a. geen druggebruik/opname) maar dit bleek een voorwendsel om sneller vrij te komen en opnieuw te gebruiken. Keer op keer schond u de voorwaarden voor uw vrijlating. Reeds in 2013 stelde de rechter vast dat uw methadon gebruik, 135mg, ontstellend hoog was voor iemand die beweerde kansen nodig te hebben om zijn verslaving af te bouwen. Vijf jaar later was er nog steeds geen spoor van enige positieve evolutie om van uw verslaving af te geraken.

Niettegenstaande u in heel wat affickcentra niet meer welkom was gaf het Hof van Beroep u op 06.03.2019 een ultieme kans om komaf te maken met uw polytoxicomanie en uw leven weer op de rails te krijgen. Het Hof stelde: "Ofschoon de feiten ernstig zijn en de beklaagde in het verleden herhaaldelijk herviel in crimineel gedrag, is het Hof van oordeel dat -mede gelet op de reeds ondergane voorlopige hechtenis- aan de beklaagde nog een laatste kans kan gegeven worden om zijn leven te herpakken, waartoe een probatiebegeleiding zinvol en wenselijk is. (.....) evenwel gekoppeld aan de hierna in het dictum van het arrest vermelde probatievoorwaarden, waarmee de beklaagde ter zitting instemde en welke grotendeels door hem werden voorgesteld."

Uit het vonnis d.d. 04.10.2021 waartegen een beroep hangende is (de tenlasteleggingen werden ter zitting niet betwist), blijkt dat u zich zeer kort nadat het Hof u deze ultieme kans gaf opnieuw over gaf aan het gebruik van verschillende drugs tegelijk. De ordediensten dienden o.a. drie achtereenvolgende dagen op te treden. U sloeg onder invloed van meerdere pillen in combinatie met alcohol op 07.03.2019 het raam van een vroegere dokterspraktijk aan diggelen. Uw moeder meldde deze feiten, zij verklaarde dat u eerst had staan roepen aan de deur van de vroegere dokterspraktijk en vervolgens zag zij hoe u het raam naast de deur ingooide. De politie kon u daarop aantreffen in uw appartement. U werd geboeid en overgebracht naar het politiekantoor, onderweg schold u de verbalisanten uit en beval u hen u een wapen te geven zodat u een kogel door hun hoofd zou kunnen jagen. Ter plaatse aangekomen weigerde u elke medewerking. Op 08.03.2019 moesten de verbalisanten opnieuw tussenkomen. Uw moeder had u aangetroffen in een plas bloed en de politie verwittigd. Wederom weigerde u elke medewerking en was u fysiek en verbaal uitdagend toen u overgebracht werd naar het AZ Sint-Jan. Op 09.03.2019 werden de

politiediensten opnieuw verzocht om bijstand te verlenen omdat u problemen veroorzaakte op de huisartsenwachtpost van het AZ Sint-Jan: u diende in de wachtzaal uw beurt af te wachten, dat zinde u niet, waarna u zich ve[...]rbaal agressief opstelde tegenover de medewerkers van het AZ alsook tegen de andere patiënten. Omdat u de plaats niet wenste te verlaten, diende u geboeid te worden. Telkens hadden de ordediensten de grootste moeite om uw aanvallen af te weren en u in bedwang te houden. U zei zich niets te herinneren van uw gedrag omdat u onder invloed van verschillende drugs stond.

Het probatie uitstel verleend door het Hof op 06.03.2019 werd dan ook herroepen. Uit het vonnis tot herroeping van het probatie-uitstel d.d. 17.05.2019 blijkt: "Nadat de justitieassistent het openbaar ministerie op 10 mei 2019 had ingelicht van het feit dat de gedaagde niet functioneert, intensief middelengebruik kent en die ochtend reeds 2 shots heroïne had gezet en 10 (!) lijnen cocaïne had gesnoven, werd bij nazicht door de lokale politie gedaagde zwaar onder invloed van drugs in zijn woonst aangetroffen. Volgens de verbalisanten hing het wit poeder (cocaïne) nog aan zijn neus toen zij hem aantroffen... Amper 2 maanden nadat het Hof aan de gedaagde een allerlaatste kans had geboden om zich te herpakken en zijn leven op de rails te krijgen, kan de rechtbank enkel vaststellen dat de gedaagde niet bereid of gemotiveerd is om aan zichzelf te werken en volledig hervallen is in zijn oude gewoontes en verslavingen, waarbij verontrustende hoeveelheden drugs worden geconsumeerd." Dit gebeurde ondanks het feit dat u de probatievoorwaarden grotendeels zelf had voorgesteld en ermee had ingestemd.

Onmiddellijk nadat u zich akkoord verklaarde met de maatregelen om uw wangedrag in te perken maakte u er brandhout van. Het is duidelijk dat u de uitgestoken hand van Justitie niet naar waarde schat. Het weigeren of niet ernstig nemen van de aangereikte ultieme kansen van justitie toont aan dat het niet uw intentie is om uw gedrag aan te passen. Ook de waarschuwing van de Dienst Vreemdelingenzaken in 2014 dat uw verblijfrecht mogelijks beëindigd zou worden als u niet tot inkeer zou komen, sloeg u in de wind. U heeft duidelijk geen lessen getrokken uit uw talrijke veroordelingen en u recidiveerde keer op keer. U koos er telkens weer voor om u over te geven aan middelenmisbruik in plaats van te kiezen voor herstel, verzorging en behandeling. Bovendien lijkt het alsof u uw verslaving verantwoordelijk stelt voor uw misstappen of zoals de rechter het verwoordde in het vonnis d.d. 23.05.2017: "Onder het mom van zijn onvoorstelbare zware verslaving, pleegt beklaagde voortdurend nieuwe ernstige feiten." Uw gedrag toont aan dat u hardleers bent en dat u een onbetrouwbaar karakter heeft. De feiten waarvoor u bent veroordeeld illustreren in voldoende mate dat u geen greintje respect heeft voor de fysieke en psychische integriteit noch voor het eigendomsrecht van anderen. Schijnbaar begrijpt u niet dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Door telkens weer strafbare feiten te plegen, toont u aan dat het risico op recidive een continue dreiging is. U bent ongevoelig voor straf en detentie en u heeft uw verslavingsprobleem niet onder controle waardoor de kans groot is dat u opnieuw de Belgische wetten niet zal respecteren eens u weer vrijgesteld wordt. Dit getuigt expliciet van niet geïntegreerd te zijn in de Belgische samenleving.

Uw gebrek aan verantwoordelijkheidszin neemt gevaarlijke proporties aan in het verkeer. Talrijke keren werd u betrapt op het rijden onder invloed en zonder rijbewijs. In enkele gevallen pleegde u vlucht-misdrijf. De gevaren van het verkeer zijn algemeen bekend. Het rijden onder invloed is levensgevaarlijk. De jarenlange sensibiliseringscampagnes om dit gevaar in te perken zijn aan u voorbijgegaan. Blijkbaar beseft u niet dat deelnemen aan het verkeer de naleving van alle verkeersregels impliceert. U staat totaal niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt. Uw roekeloos rijgedrag kan mensenlevens kosten. De verkeersveroordelingen die u telkens weer opliep hebben geen gedragsverandering teweeg gebracht. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan gemeenschapszin. Dat u de veiligheid van de andere weggebruikers in het gedrang bracht, getuigt nogmaals van uw onverschilligheid ten aanzien van de samenleving.

Het hoeft geen betoog dat uw gedrag een permanente bron van onveiligheid betekent voor de samenleving. U bezondigt zich voortdurend aan het plegen van misdrijven. Dat de feiten gepleegd werden onder invloed van verschillende soorten drugs doet geen afbreuk aan de zwaarwichtigheid ervan. U kreeg in de loop der jaren ruimschoots de mogelijkheid om hulp van gespecialiseerde centra in te roepen. Of u maakte hier geen gebruik van, of u misdroeg zich zodat u er geweerd werd. U gaf de voorkeur aan druggebruik en het daarbij horende wangedrag. Anonieme derden zijn ongewild slacht-offer van uw crimineel gedrag. Bovendien is de aanwezigheid van drugs voor de samenleving een maatschappelijke kost. Drugsverslaafden, zoals u, plegen misdrijven, zoals diefstallen en geweld-plegingen, om het eigen gebruik te financieren en in stand te houden. U bent ondertussen 40 jaar en het ziet er niet naar uit dat het uw wens is om ooit het rechte pad te bewandelen.

U volhardt op destructieve wijze in de ingeslagen weg. Er liggen geen stukken voor dat uw verslaving inmiddels onder controle zou zijn. U leeft al jaren op methadon. De arts van het medisch sociaal opvangcentrum (MSOC) van Oostende getuigt dat u zich tussen 17.10.2005 en 31.12.2021, met uitzondering van de periode dat u opgenomen of in detentie was, regelmatig heeft aangemeld voor een substitutietherapie met methadon. Reeds 20 jaar berokkent u morele en materiele schade aan onschuldige derden en u tast tevens het veiligheidsgevoel in de samenleving aan. Het feit dat u de neiging vertoont uw gedrag verder te zetten, kan een maatregel, gestoeld op de openbare orde, verantwoorden (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I.). De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen individuen zoals u die de integriteit van anderen in gevaar brengen en moet voorkomen dat dergelijke feiten zich herhalen en/of nog ergere gevolgen genereren. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving.

Op 06.01.2022 had u een onderhoud met de terugkeerbegeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken en werd u op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en u de toegang tot het Belgisch grondgebied voor een bepaalde periode te ontfemen op grond van redenen van openbare orde. U werd in overeenstemming met artikel 62§1, van de vreemdelingenwet in de gelegenheid gesteld om binnen 15 dagen de vragenlijst in te vullen en om eventuele bewijsstukken voor te leggen en uw mening te geven teneinde u de kans te bieden argumenten voor het eventuele behoud van uw verblijfsrecht aan te brengen. U wenste de vragenlijst samen met uw advocaat in te vullen en verzocht om een verlenging van de termijn van 15 dagen, verzoek dat ingewilligd werd. De termijn werd verlengd tot en met 06.02.2022. U verklaarde aan de terugkeerbegeleider dat u niet over de Azerbeidzjaanse nationaliteit beschikt, de taal niet spreekt en dat u een verzoek om internationale bescherming in zal dienen bij de autoriteiten van de Russische Federatie of bij de Canadese autoriteiten indien u zou worden uitgewezen naar Azerbeidzjan. U beweert dat een terugkeer naar Azerbeidzjan zou leiden tot de doodstraf voor u en uw moeder gezien haar werkzaamheden in het verleden bij het Azerbeidzjaans gerecht.

In de ingevulde vragenlijst verklaarde u van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn (maar niet gekend te zijn door de autoriteiten aldaar); dat u Nederlands, Engels, Russisch kan spreken, dat u Nederlands en Engels kan lezen en/of schrijven; dat u sinds 1995 in België bent; dat u niet over een paspoort beschikt; dat u lijdt aan hepatitis B en aan toxicomanie, dat u erkend bent als invalide; dat voor u in de gevangenis belandde woonachtig was [...] te Brugge en tot 01.06.2021 u in de [...] te Brugge woonde; dat u familie heeft in België nl. uw moeder, [C.R.], zij is alleenstaande en woont te Brugge; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in België noch in uw herkomstland of in een ander land dan België; dat u een minderjarig kind heeft in België nl. [E.L.], ze werd niet erkend maar u zou dit alsnog doen; dat u geen familie heeft in uw land van herkomst; dat u geen minderjarige kinderen heeft in uw land van herkomst; dat u basisonderwijs genoten heeft in Assebroek, deeltijds onderwijs te Brugge (leercontract); dat u gewerkt heeft in het restaurant "De Zevende Hemel" en het restaurant "Vagevuur" te Brugge; dat u nooit gewerkt heeft in uw herkomstland; dat u nooit opgesloten/veroordeeld bent geweest in een ander land dan België; dat u niet kan terugkeren naar uw herkomstland omdat u er niet erkend bent als onderdaan van dat land, omdat u geen paspoort heeft, omdat u de taal niet spreekt maar wel het Russisch machtig bent, omdat u er geen familie of contacten heeft, omdat uw moeder hier rechtmatig verblijft, omdat Azerbeidzjan een moslimland is en u een orthodoxe christen bent, omdat er geen democratie is in Azerbeidzjan, omdat u bij terugkeer dadelijk in hechtenis zal genomen worden en u schrijft dat er slechts een uitweg is in geval van een negatief besluit nl. de dood voor u en uw moeder.

U voegde volgende documenten toe: een attest van de Christelijke Mutualiteit d.d. 08.12.2021 i.v.m. uw invaliditeit, pagina 3 van een vonnis van het vrederecht d.d. 01.02.2021, een attest van de historiek van uw hoofdverblijfplaats van de stad Brugge, een getuigschrift van het basisonderwijs d.d. 30.06. 1997, een attest van regelmatige inschrijving voor het schooljaar 1999-2000 in het beroepsonderwijs (deeltijds onderwijs) te Brugge, een leerovereenkomst van 22.09.1998 bij de BVBA Vermast, een attest "Voorlopige toelating tot tewerkstelling van een vreemde werknemer met het statuut van kandidaat politiek vluchteling" d.d. 30.11.1999 geldig voor een periode 30.11.1999 tot 30.06.2000, twee foto's van een internetpagina met gedeeltelijk leesbare tekst over Azerbeidzjan (niet gedateerd) en 2 medische documenten.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 22§1,3 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die u heeft begaan, of met het gevaar dat van

u uitgaat, met de duur van uw verblijf in het Rijk, met het bestaan van banden met uw land van verblijf of met het ontbreken van banden met uw land van oorsprong, met uw leeftijd en met de gevolgen voor u en uw familieleden.

Artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) omvat het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven.

U verklaarde geen duurzame relatie te hebben in België.

U verklaarde vader te zijn van een dochter, [E.L.] genaamd. U verklaarde haar nog niet erkend te hebben maar zegt dit wel van plan te zijn. U geeft geen andere informatie over dit kind noch over haar moeder. Ook de leeftijd van uw vermeende dochter blijft onbekend. U ontvangt in de gevangenis geen bezoek van een kind met de naam [E.L.]. Er ligt geen enkel bewijsstuk voor waaruit blijkt dat u daadwerkelijk een dochter heeft met wie u een beschermingswaardig gezinsleven onderhoudt op het grondgebied, het blijft bij een loutere bewering. U had nochtans de kans om uw beweringen met concrete gegevens te onderbouwen. Uit niets blijkt dat u daartoe in de onmogelijkheid zou zijn. Noch een juridisch, noch een biologisch vaderschap werd aangetoond.

Uw moeder, [C.R.], ([...], C-kaart) woont in Brugge. Zij bezoekt u regelmatig in de gevangenis.

Opdat een relatie tussen meerderjarige verwanten, zoals tussen u en uw moeder, onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zijn er bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewone affectieve en emotionele banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, §33). Bijkomende elementen van afhankelijkheid met uw moeder worden niet aangetoond. Dat u voor uw opsluiting samenwoonde met uw moeder en het feit dat zij u komt bezoeken in de gevangenis betekent niet automatisch dat er een bijzondere afhankelijkheidsband bestaat tussen u en uw moeder die anders zou zijn dan de gewone affectieve banden. Het feit dat u mogelijks opnieuw bij uw moeder kan inwonen na uw vrijstelling, volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheidsband met haar aan te tonen die verder reikt dan de gewone affectieve banden. Een loutere financiële afhankelijkheid en/of het inwonen, volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw moeder aan te tonen. Financiële ondersteuning kan door uw moeder gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft, bijvoorbeeld door middel van storting. De aanwezigheid van uw moeder heeft u er niet van weerhouden om telkens weer te vervallen in het plegen van misdrijven en uw toxicomanie te voeden. Haar nabijheid was geen stimulans om uw middelengebruik en uw wangedrag af te zweren. Het contact met uw moeder kan voortgezet worden via de hedendaagse communicatiemiddelen of via bezoeken. Er zijn geen aanwijzingen dat dit niet mogelijk zou zijn daar waar u zal verblijven.

Uw moeder zou er eventueel voor kunnen kiezen om u, na uw vrijstelling uit de gevangenis, tijdelijk te vergezellen naar Azerbeidzjan of daar waar u zich wil vestigen en uw toekomst wil uitbouwen. Zij heeft de pensioengerechtigde leeftijd bereikt en is bijgevolg niet meer gebonden aan de arbeidsmarkt. Zij werd net als u in Azerbeidzjan geboren en heeft er gewoond. Het is niet onredelijk aan te nemen dat zij nog vertrouwd is met haar cultuur, taal en gebruiken. Dat een terugkeer naar Azerbeidzjan tot de doodstraf zou leiden voor u en uw moeder wordt niet gestaafd door enig document of begin van bewijs, het is louter uw bewering. Een louter blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat niet op zich om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM.

U bent op 13 jarige leeftijd, samen met uw moeder aangekomen in België. Momenteel bent u 40 jaar oud. Het is inherent aan een verblijf dat een aanvang kende tijdens de minderjarigheid dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het privéleven bestaat uit de optelsom van alle banden die de vreemdeling met België is aangegaan, zoals het spreken van de taal, het volgen van een opleiding, het hebben van werk, het deelnemen aan verenigingsleven, het aangaan van vriendschappen en het aangaan en onderhouden van (familie)relaties, etc. Er moet vervolgens nagegaan worden of er uitzonderlijke omstandigheden aanwezig zijn die maken dat de vreemdeling voor het uitoefenen van zijn privéleven gebonden is aan België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze

noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Omwille van uw langdurig verblijf is het begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Er kan opgemerkt worden dat u in de gevangenis, waar u sinds 04.10.2021 verblijft, tot het opstellen van deze beslissing, nooit bezoek van vrienden heeft ontvangen. U toont niet aan dat u op een andere manier contact onderhoudt met uw vrienden, maar er kan aangenomen worden dat u - indien u contact onderhoudt - dat ook nu reeds via de moderne communicatiemiddelen doet en dat blijft, ook buiten België, mogelijk. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u geen toegang tot internet of telefoon zou hebben daar waar u zich zou vestigen.

Er dient vastgesteld te worden dat uw bijdrage aan de arbeidsmarkt tot op heden zeer beperkt gebleven is. Er is dan ook geen sprake van een economische binding met België. Uit de voorgelegde stukken blijkt dat u sinds 28.01.2013 voor meer dan 66% arbeidsongeschikt verklaard bent en dat u sinds 28.01.2014 invalide (+66%) erkend werd door het RIZIV. In principe werd u niet meer verondersteld nog deel te nemen aan het economisch leven hetgeen niet betekent dat u niet meer mocht werken. Mits voorafgaandelijk akkoord van de adviserend geneesheer kon u toelating krijgen om geleidelijk aan het werk te hernemen. Volgens ingewonnen informatie bestaat een dergelijk invaliditeits[s]ysteem eveneens in Azerbeidzjan, uit niks blijkt dat u -indien nodig- hier geen beroep op zou kunnen doen in Azerbeidzjan.

U legde pagina 3 van een vonnis van het Vredegerecht te Brugge d.d. 01.02.2021 voor. Hieruit kan afgeleid worden dat u door uw gezondheidstoestand onbekwaam geacht werd om bepaalde handelingen met betrekking tot de goederen zoals beschreven in artikel 492/1, §2 van het Burgerlijk Wetboek te stellen en dat de op 31.10.2016 aangestelde bewindvoerder op 23.01.2021 overleden is. Omdat u slechts 1 pagina uit het vonnis voorgelegd heeft is niet geweten wat verder in het vonnis vermeld wordt, noch of deze beschermingsmaatregel nog van toepassing is. Er wordt ook niet toegelicht waarom u die ene pagina van het vonnis voorlegt. Het gegeven dat u onbekwaam geacht werd dan wel wordt om bepaalde handelingen met betrekking tot goederen te stellen, kan onderhavige beslissing niet mildereren. Niettegenstaande u onder bewindvoering stond heeft deze maatregel u er niet van weerhouden voortdurend feiten van openbare orde te plegen.

Dat uw terugkeer een aanpassing zal vergen, betekent niet dat uw integratie in uw moederland of een ander land onmogelijk zou zijn. Uw rijk gevulde strafregister toont aan dat u er niet in geslaagd bent om te integreren in deze samenleving. Een terugkeer naar uw moederland of een ander land kan nieuwe perspectieven bieden. Het feit dat u naast het Engels, een internationaal gesproken taal, ook het Russisch beheerst, spreekt in uw voordeel. Door een van deze (lands)talen te spreken kan u makkelijker nieuwe contacten aanknopen en een sociaal leven uitbouwen. Indien nodig zou uw moeder u tijdelijk of permanent kunnen vergezellen daar waar u zal verblijven totdat u uw leven weer op de rails heeft. Zelfs indien de integratie, door het verblijf in België, in een ander land wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55).

Op geen enkele wijze werd aangetoond dat de banden die u met België bent aangegaan de gebruikelijke banden zouden overstijgen en dat u voor het uitoefenen van uw privéleven gebonden bent aan België. De feiten waarvoor u veroordeeld werd en uw toxicomanie, geven eerder blijk van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U verklaarde o.a. dat u niet naar Azerbeidzjan kan terugkeren omdat Azerbeidzjan een moslimland is en u een orthodoxe christen bent, omdat er geen democratie is in Azerbeidzjan, omdat u bij terugkeer dadelijk in hechtenis zal genomen worden en u schrijft dat er slechts een uitweg is in geval van een negatief besluit nl. de dood voor u en uw moeder. U legde twee foto's van stukken van internetpagina's voor ('Uitgezette asielzoeker veroordeeld in Azerbeidzjan' en 'Azerbeidzjan'). Het louter voorleggen van (onduidelijk leesbare delen van) artikels die op algemene wijze melding maken van de schending van mensenrechten in Azerbeidzjan, volstaat niet om te staven dat iedere onderdaan van dat land een risico loopt onderworpen te worden aan marteling of aan onmenselijke of mensonterende behandelingen. Wat betreft de beoordeling van het reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM komt het aan u toe om aannemelijk te maken dat u bij een verwijdering naar het land van de bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling (EHRM, Auad/Bulgarije, 11 oktober 2011, § 99, punt b; en RvS, 20 mei 2005, nr. 144.754). Een louter blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat niet om zich om een inbreuk

uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat evenmin op zich (EHRM, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, § 111; en RvV, 21 september 2017, nr. 192.378).

U verklaarde hepatitis B te hebben en te leiden aan toxicomanie. U legde twee medische documenten voor (schrijven MSOC- arts d.d. 31.12.2021; document AZ Sint-Lucas d.d. 03.05.2020, waaruit trouwens blijkt dat het om hepatitis C gaat en dat u daarvoor niet behandeld wenste te worden). Op basis van de medische informatie die u verstrekt heeft, heeft de medische dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken geconcludeerd dat u uw huidige therapie in Azerbeidzjan volledig verder kan zetten vermits de medische omkadering, Methadon en alle faciliteiten er beschikbaar zijn. In de Russische Federatie waar u overweegt zich te vestigen, is de volledige medische omkadering beschikbaar maar Methadon staat er op de lijst van verboden middelen. Dit is echter geen reden om te besluiten dat de zorg niet beschikbaar is vermits psychiaters, psychologen, specifieke psychotherapie en speciale centra voor verslavings-problematiek beschikbaar zijn.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving.

Krachtens artikel 74/11, §1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt het u verboden het grondgebied van België te betreden, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, en dit voor een duur van 10 jaar, om de volgende redenen:

Een inreisverbod van 10 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. Bij de bepaling van de duur van het inreisverbod werd rekening gehouden met alle de door u aangevoerde o[m]standigheden, de elementen uit uw administratief dossier en uw familiale situatie.

Op 20.11.2001 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 maand met uitstel voor een termijn van 3 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal (2 jassen). Feiten gepleegd op 28.11.2000.

Op 10.09.2008 verscheen u voor de Correctionele Rechtbank van Brugge daar u nagmaakte of vervalste biljetten die voor goede ontvangen werden weer in omloop had gebracht, nadat de ondeugdelijkheid ervan werd vastgesteld, meer bepaald een biljet van 20 euro (feit gepleegd op 17.09.2007). U verkreeg opschorting van veroordeling voor een termijn van drie jaar.

Op 10.03.2011 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenis-straf van 2 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan het bezit, de aflevering en de verkoop van heroïne en het bezit van cocaïne (in de periode van 18.05.2003 tot 26.11.2010); aan het bezit en de aflevering van heroïne met de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd ten aanzien van minderjarigen boven de volle leeftijd van 16 jaar (3 feiten gepleegd in de periode van 28.02.2010 tot 07.03.2010, onder meer op 07.03.2010); aan van een vals stuk gebruik te hebben gemaakt, wetende dat het vals was, namelijk een doktersvoorschrift afgeleverd op naam van A.Y., waarop de vermelding 'Rohypnol' werd aangebracht (feit gepleegd op 26.12.2006) en aan weerspannigheid (feit gepleegd op 24.04.2010).

Op 25.04.2013 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenis-straf van 1 jaar in staat van wettelijk herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan afpersing; aan verduistering/misbruik van vertrouwen; aan diefstal en aan weerspannigheid en smaad ten aanzien van de politiediensten. Deze feiten werden gepleegd op 20.10.2011 en 12.06.2012.

Op 22.10.2013 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenis-straf van 4 maanden in staat van wettelijk herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan poging tot diefstal. Feit gepleegd op 02.06.2013.

Op 14.05.2014 werd u in de gevangenis van Brugge een waarschuwing van de Dienst Vreemdelingenzaken (verder : DVZ) betekend dat u gevaar liep het land uitgezet te worden indien u zich

na de dag van betekening van deze waarschuwing opnieuw schuldig zou maken aan een inbreuk op de openbare orde.

Op 23.05.2017 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenis-straf van 1 jaar in staat van wettelijk herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal; aan valsheid in geschrifte en bedrieglijke verberging van een gevonden voorwerp en gebruik ervan. Feiten gepleegd tussen 18.08.2016 en 23.08.2016.

Het Hof van Beroep te Gent veroordeelde u op 06.03.2019 tot een gevangenisstraf van 2 jaar met probatieuitstel gedurende een termijn van 5 jaar uitgezonderd de reeds ondergane voorlopige hechtenis (van 05.03.2018 tot 04.05.2018 en van 16.05.2018 tot 06.03.2019) daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal, namelijk 2 voorschriftenboekjes; aan valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken, namelijk door een geneesmiddelenvoorschrift in te vullen met het bedrieglijk oogmerk het middel Durosegic te bekomen en aan oplichting, namelijk door zich morfine-pleisters Durosegic 100 microgram te doen afleveren. Deze feiten werden gepleegd op 14 en 15.05.2018.

Op 17.05.2019 werd het probatie-uitstel verleend door het Hof van Beroep op 06.03.2019 door de Correctionele Rechtbank van Brugge herroepen. Daags na uw vrijlating op 06.03.2019 en na de veroordeling van het HB Gent waarbij u probatie uitstel werd verleend pleegde u nieuwe feiten. Uw veroordeling tot een gevangenisstraf van 2 jaar werd uitvoerbaar.

Op 04.10.2021 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een niet definitieve straf van 37 maanden met onmiddellijke aanhouding en in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan weerspanningheid zonder wapens tegenover politie-inspecteurs (4 feiten), aan mondelinge bedreigingen onder bevel of voorwaarde op personen of eigendommen (4 feiten), aan vernielingen van landelijke of stedelijke afsluitingen, namelijk het raam van een voormalig dokters-kabinet en aan valsheid in geschriften en gebruik ervan, namelijk door een geneesmiddelenvoorschrift zelf in te vullen en valselijk te ondertekenen. Deze feiten werden gepleegd op 07,08 en 09.03.2019 en op 18.01.2020, 24.02.2020 en 24.05.2020.

Sinds uw meerderjarigheid bent u er in geslaagd om 91 processen verbaal en 13 veroordelingen, waarvan 6 politionele, op te lopen. U houdt zich voornamelijk bezig met het plegen van drugsdelicten, diefstallen met geweld, valsheid in geschriften en afpersing. Daarnaast bezondigt u zich ook aan smaad, weerspanningheid, bedreigingen en aan intoxicatie achter het stuur en vluchtmisdrijf.

U was 19 jaar toen u uw eerste veroordeling opliep, dit voor de diefstal van twee jassen. Vanaf de leeftijd van 21 jaar en in de periode mei 2003 - november 2010 was u actief op de illegale drugsmarkt. Een schrijven van de wijkagent in juni 2004 illustreert uw levenswandel : "Betrokkene (u) heeft sedert het laatste anderhalf jaar reeds 5 maal zijn verblijfskaart verloren. (...) De omstandigheden waarin betrokkene zijn verblijfskaart kwijt speelt zijn telkens dezelfde: B.A. geeft zich over aan een combinatie van alcoholische dranken en pillen en wordt dan in totaal ontredderde toestand in een of ander hospitaal opgenomen voor verzorging. Van de juiste omstandigheden van verlies herinnert betrokkene zich naderhand niets meer."

U schrok er niet voor terug om, tijdens uw opname in de psychiatrische kliniek OLV te Brugge, in de periode van 28.02.2010 tot 07.03.2010 cocaïne en heroïne te verkopen aan minderjarige mede-patiënten, die eveneens opgenomen waren om van hun verslaving af te geraken. U bekende jarenlang aan heroïne verslaafd te zijn. In het vonnis d.d. 10.03.2011 tilde de Correctionele Rechtbank van Brugge zwaar aan de feiten van handel in harddrugs omwille van de verwoestende gevolgen op de gezondheid van de afnemers. U, als ervaringsdeskundige, kende de ravage die dergelijke drugs aanrichten maar dat hield u niet tegen om aan minderjarigen te verkopen. U was zich bewust van uw eigen verslaving maar u was niet bereid enige inspanning te leveren om ervan verlost te geraken. U leefde reeds jaren op methadon en weigerde een residentiële opname. In het vonnis d.d. 25.04.2013 staat te lezen dat : "Bij opname na de spoedprocedure was patiënt razend, gestuwd door een cocktail van drugs en diende hij in afzondering verpleegd te worden.(...) Patiënt verwoordt niet te willen stoppen met het gebruik van illegale drugs en kalmeermiddelen. Hij verwoordt de gevangenis (die hem kennelijk wacht) te prefereren boven een opname (...)". Uw onverschilligheid tegenover de maatschappelijke gevolgen van uw verslaving wijst op een gebrek verantwoordelijkheidszin, normbesef en respect voor de economische, sociale en morele waarden van de samenleving.

Uw verslaving ging hand in hand met het plegen van diefstallen, het vervalsen van doktersbriefjes en agressief gedrag tegen iedereen die u een strobreed in de weg legde. U vergreep zich voornamelijk aan de ordediensten wanneer deze, voor de zoveelste keer, dienden tussenbeide te komen. Slagen, stampen, schelden, spuwen, kopstoten en bedreigingen vielen hen te beurt. U werd dan ook meermaals veroordeeld voor weerspannigheid, smaad en bedreigingen aan het adres van de verbalisanten. Volgehouden weerspannigheid en bedreigingen aan politiefunctionarissen geeft blijk van de meest extreme minachting voor het openbaar gezag. Het is onaanvaardbaar dat politiemensen die in het algemeen belang de openbare orde dienen te handhaven en dat vaak op gevaar van eigen lijf en leden, op dergelijke wijze worden belaagd. Het gezag van de politiediensten moet door iedereen gerespecteerd worden. Laksheid bij het handhaven van dit uitgangspunt zou de openbare veiligheid rechtstreeks in gevaar brengen.

U kreeg meermaals de kans om uw verslaving te verhelpen. U greep deze kansen niet. U trachtte telkens weer voor te houden dat u zich zou houden aan de vrijstellingsvoorwaarden (waaronder o.a. geen druggebruik/opname) maar dit bleek een voorwendsel om sneller vrij te komen en opnieuw te gebruiken. Keer op keer schond u de voorwaarden voor uw vrijlating. Reeds in 2013 stelde de rechter vast dat uw methadon gebruik, 135mg, ontstellend hoog was voor iemand die beweerde kansen nodig te hebben om zijn verslaving af te bouwen. Vijf jaar later was er nog steeds geen spoor van enige positieve evolutie om van uw verslaving af te geraken.

Niettegenstaande u in heel wat affickcentra niet meer welkom was gaf het Hof van Beroep u op 06.03.2019 een ultieme kans om komaf te maken met uw polytoxicomanie en uw leven weer op de rails te krijgen. Het Hof stelde: "Ofschoon de feiten ernstig zijn en de beklaagde in het verleden herhaaldelijk herviel in crimineel gedrag, is het Hof van oordeel dat -mede gelet op de reeds ondergane voorlopige hechtenis- aan de beklaagde nog een laatste kans kan gegeven worden om zijn leven te herpakken, waartoe een probatiebegeleiding zinvol en wenselijk is. (.....) evenwel gekoppeld aan de hierna in het dictum van het arrest vermelde probatievoorwaarden, waarmee de beklaagde ter zitting instemde en welke grotendeels door hem werden voorgesteld. "

Uit het vonnis d.d. 04.10.2021 waartegen een beroep hangende is (de tenlasteleggingen werden ter zitting niet betwist), blijkt dat u zich zeer kort nadat het Hof u deze ultieme kans gaf opnieuw over gaf aan het gebruik van verschillende drugs tegelijk. De ordediensten dienden o.a. drie achtereenvolgende dagen op te treden. U sloeg onder invloed van meerdere pillen in combinatie met alcohol op 07.03.2019 het raam van een vroegere dokterspraktijk aan diggelen. Uw moeder meldde deze feiten, zij verklaarde dat u eerst had staan roepen aan de deur van de vroegere dokterspraktijk en vervolgens zag zij hoe u het raam naast de deur ingooide. De politie kon u daarop aantreffen in uw appartement. U werd geboeid en overgebracht naar het politiekantoor, onderweg schold u de verbalisanten uit en beval u hen u een wapen te geven zodat u een kogel door hun hoofd zou kunnen jagen. Ter plaatse aangekomen weigerde u elke medewerking. Op 08.03.2019 moesten de verbalisanten opnieuw tussenkomen. Uw moeder had u aangetroffen in een plas bloed en de politie verwittigd. Wederom weigerde u elke medewerking en was u fysiek en verbaal uitdagend toen u overgebracht werd naar het AZ Sint-Jan. Op 09.03.2019 werden de politiediensten opnieuw verzocht om bijstand te verlenen omdat u problemen veroorzaakte op de huisartsenwachtpost van het AZ Sint-Jan: u diende in de wachtzaal uw beurt af te wachten, dat zinde u niet, waarna u zich ve[...]baal agressief opstelde tegenover de medewerkers van het AZ alsook tegen de andere patiënten. Omdat u de plaats niet wenste te verlaten, diende u geboeid te worden. Telkens hadden de ordediensten de grootste moeite om uw aanvallen af te weren en u in bedwang te houden. U zei zich niets te herinneren van uw gedrag omdat u onder invloed van verschillende drugs stond.

Het probatie uitstel verleend door het Hof op 06.03.2019 werd dan ook herroepen. Uit het vonnis tot herroeping van het probatie-uitstel d.d. 17.05.2019 blijkt: "Nadat de justitieassistent het openbaar ministerie op 10 mei 2019 had ingelicht van het feit dat de gedaagde niet functioneert, intensief middelengebruik kent en die ochtend reeds 2 shots heroïne had gezet en 10 (!) lijnen cocaïne had gesnoven, werd bij nazicht door de lokale politie gedaagde zwaar onder invloed van drugs in zijn woonst aangetroffen. Volgens de verbalisanten hing het wit poeder (cocaïne) nog aan zijn neus toen zij hem aantreffen... Amper 2 maanden nadat het Hof aan de gedaagde een allerlaatste kans had geboden om zich te herpakken en zijn leven op de rails te krijgen, kan de rechtbank enkel vaststellen dat de gedaagde niet bereid of gemotiveerd is om aan zichzelf te werken en volledig hervallen is in zijn oude gewoontes en verslavingen, waarbij verontrustende hoeveelheden drugs worden geconsumeerd." Dit gebeurde ondanks het feit dat u de probatievoorwaarden grotendeels zelf had voorgesteld en ermee had ingestemd.

Onmiddellijk nadat u zich akkoord verklaarde met de maatregelen om uw wangedrag in te perken maakte u er brandhout van. Het is duidelijk dat u de uitgestoken hand van Justitie niet naar waarde schat. Het

weigeren of niet ernstig nemen van de aangereikte ultieme kansen van justitie toont aan dat het niet uw intentie is om uw gedrag aan te passen. Ook de waarschuwing van de Dienst Vreemdelingenzaken in 2014 dat uw verblijfsrecht mogelijks beëindigd zou worden als u niet tot inkeer zou komen, sloeg u in de wind. U heeft duidelijk geen lessen getrokken uit uw talrijke veroordelingen en u recidiveerde keer op keer. U koos er telkens weer voor om u over te geven aan middelenmisbruik in plaats van te kiezen voor herstel, verzorging en behandeling. Bovendien lijkt het alsof u uw verslaving verantwoordelijk stelt voor uw misstappen of zoals de rechter het verwoordde in het vonnis d.d. 23.05.2017: "Onder het mom van zijn onvoorstelbare zware verslaving, pleegt beklaagde voortdurend nieuwe ernstige feiten." Uw gedrag toont aan dat u hardleers bent en dat u een onbetrouwbaar karakter heeft. De feiten waarvoor u bent veroordeeld illustreren in voldoende mate dat u geen greintje respect heeft voor de fysieke en psychische integriteit noch voor het eigendomsrecht van anderen. Schijnbaar begrijpt u niet dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Door telkens weer strafbare feiten te plegen, toont u aan dat het risico op recidive een continue dreiging is. U bent ongevoelig voor straf en detentie en u heeft uw verslavingsprobleem niet onder controle waardoor de kans groot is dat u opnieuw de Belgische wetten niet zal respecteren eens u weer vrijgesteld wordt. Dit getuigt expliciet van niet geïntegreerd te zijn in de Belgische samenleving.

Uw gebrek aan verantwoordelijkheidszin neemt gevaarlijke proporties aan in het verkeer. Talrijke keren werd u betrapt op het rijden onder invloed en zonder rijbewijs. In enkele gevallen pleegde u vlucht-misdrijf. De gevaren van het verkeer zijn algemeen bekend. Het rijden onder invloed is levensgevaarlijk. De jarenlange sensibiliseringscampagnes om dit gevaar in te perken zijn aan u voorbijgegaan. Blijkbaar beseft u niet dat deelnemen aan het verkeer de naleving van alle verkeersregels impliceert. U staat totaal niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt. Uw roekeloos rijgedrag kan mensenlevens kosten. De verkeersveroordelingen die u telkens weer opliep hebben geen gedragsverandering teweeg gebracht. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan gemeenschapszin. Dat u de veiligheid van de andere weggebruikers in het gedrang bracht, getuigt nogmaals van uw onverschilligheid ten aanzien van de samenleving.

Het hoeft geen betoog dat uw gedrag een permanente bron van onveiligheid betekent voor de samenleving. U bezondigt zich voortdurend aan het plegen van misdrijven. Dat de feiten gepleegd werden onder invloed van verschillende soorten drugs doet geen afbreuk aan de zwaarwichtigheid ervan. U kreeg in de loop der jaren ruimschoots de mogelijkheid om hulp van gespecialiseerde centra in te roepen. Of u maakte hier geen gebruik van, of u misdroeg zich zodat u er geweerd werd. U gaf de voorkeur aan druggebruik en het daarbij horende wangedrag. Anonieme derden zijn ongewild slacht-offer van uw crimineel gedrag. Bovendien is de aanwezigheid van drugs voor de samenleving een maatschappelijke kost. Drugsverslaafden, zoals u, plegen misdrijven, zoals diefstallen en geweld-plegingen, om het eigen gebruik te financieren en in stand te houden. U bent ondertussen 40 jaar en het ziet er niet naar uit dat het uw wens is om ooit het rechte pad te bewandelen.

U volhardt op destructieve wijze in de ingeslagen weg. Er liggen geen stukken voor dat uw verslaving inmiddels onder controle zou zijn. U leeft al jaren op methadon. De arts van het medisch sociaal opvangcentrum (MSOC) van Oostende getuigt dat u zich tussen 17.10.2005 en 31.12.2021, met uitzondering van de periode dat u opgenomen of in detentie was, regelmatig heeft aangemeld voor een substitutietherapie met methadon. Reeds 20 jaar berokkent u morele en materiele schade aan onschuldige derden en u tast tevens het veiligheidsgevoel in de samenleving aan. Het feit dat u de neiging vertoont uw gedrag verder te zetten, kan een maatregel, gestoeld op de openbare orde, verantwoorden (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I.). De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen individuen zoals u die de integriteit van anderen in gevaar brengen en moet voorkomen dat dergelijke feiten zich herhalen en/of nog ergere gevolgen genereren.

Artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) omvat het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven.

U verklaarde geen duurzame relatie te hebben in België.

U verklaarde vader te zijn van een dochter, [E.L.] genaamd. U verklaarde haar nog niet erkend te hebben maar zegt dit wel van plan te zijn. U geeft geen andere informatie over dit kind noch over haar moeder. Ook de leeftijd van uw vermeende dochter blijft onbekend. U ontvangt in de gevangenis geen bezoek van een kind met de naam [E.L.]. Er ligt geen enkel bewijsstuk voor waaruit blijkt dat u daadwerkelijk een dochter heeft met wie u een beschermingswaardig gezinsleven onderhoudt op het grondgebied, het blijft bij een loutere bewering. U had nochtans de kans om uw beweringen met concrete gegevens te

onderbouwen. Uit niets blijkt dat u daartoe in de onmogelijkheid zou zijn. Noch een juridisch, noch een biologisch vaderschap werd aangetoond.

Uw moeder, [C.R.], ([...], C-kaart) woont in Brugge. Zij bezoekt u regelmatig in de gevangenis.

Opdat een relatie tussen meerderjarige verwanten, zoals tussen u en uw moeder, onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zijn er bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewone affectieve en emotionele banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, §33). Bijkomende elementen van afhankelijkheid met uw moeder worden niet aangetoond. Dat u voor uw opsluiting samenwoonde met uw moeder en het feit dat zij u komt bezoeken in de gevangenis betekent niet automatisch dat er een bijzondere afhankelijkheidsband bestaat tussen u en uw moeder die anders zou zijn dan de gewone affectieve banden. Het feit dat u mogelijks opnieuw bij uw moeder kan inwonen na uw vrijstelling, volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheidsband met haar aan te tonen die verder reikt dan de gewone affectieve banden. Een loutere financiële afhankelijkheid en/of het inwonen, volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw moeder aan te tonen. Financiële ondersteuning kan door uw moeder gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft, bijvoorbeeld door middel van storting. De aanwezigheid van uw moeder heeft u er niet van weerhouden om telkens weer te vervallen in het plegen van misdrijven en uw toxicomanie te voeden. Haar nabijheid was geen stimulans om uw middelengebruik en uw wangedrag af te zweren. Het contact met uw moeder kan voortgezet worden via de hedendaagse communicatiemiddelen of via bezoeken. Er zijn geen aanwijzingen dat dit niet mogelijk zou zijn daar waar u zal verblijven.

Uw moeder zou er eventueel voor kunnen kiezen om u, na uw vrijstelling uit de gevangenis, tijdelijk te vergezellen naar Azerbeidzjan of daar waar u zich wil vestigen en uw toekomst wil uitbouwen. Zij heeft de pensioengerechtigde leeftijd bereikt en is bijgevolg niet meer gebonden aan de arbeidsmarkt. Zij werd net als u in Azerbeidzjan geboren en heeft er gewoond. Het is niet onredelijk aan te nemen dat zij nog vertrouwd is met haar cultuur, taal en gebruiken. Dat een terugkeer naar Azerbeidzjan tot de doodstraf zou leiden voor u en uw moeder wordt niet gestaafd door enig document of begin van bewijs, het is louter uw bewering. Een louter blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat niet op zich om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM.

U bent op 13 jarige leeftijd, samen met uw moeder aangekomen in België. Momenteel bent u 40 jaar oud. Het is inherent aan een verblijf dat een aanvang kende tijdens de minderjarigheid dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het privéleven bestaat uit de optelsom van alle banden die de vreemdeling met België is aangegaan, zoals het spreken van de taal, het volgen van een opleiding, het hebben van werk, het deelnemen aan verenigingsleven, het aangaan van vriendschappen en het aangaan en onderhouden van (familie)relaties, etc. Er moet vervolgens nagegaan worden of er uitzonderlijke omstandigheden aanwezig zijn die maken dat de vreemdeling voor het uitoefenen van zijn privéleven gebonden is aan België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Omwille van uw langdurig verblijf is het begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Er kan opgemerkt worden dat u in de gevangenis, waar u sinds 04.10.2021 verblijft, tot het opstellen van deze beslissing, nooit bezoek van vrienden heeft ontvangen. U toont niet aan dat u op een andere manier contact onderhoudt met uw vrienden, maar er kan aangenomen worden dat u - indien u contact onderhoudt - dat ook nu reeds via de moderne communicatiemiddelen doet en dat blijft, ook buiten België, mogelijk. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u geen toegang tot internet of telefoon zou hebben daar waar u zich zou vestigen.

Er dient vastgesteld te worden dat uw bijdrage aan de arbeidsmarkt tot op heden zeer beperkt gebleven is. Er is dan ook geen sprake van een economische binding met België. Uit de voorgelegde stukken blijkt dat u sinds 28.01.2013 voor meer dan 66% arbeidsongeschikt verklaard bent en dat u sinds 28.01.2014 invalide (+66%) erkend werd door het RIZIV. In principe werd u niet meer verondersteld nog deel te nemen aan het economisch leven hetgeen niet betekent dat u niet meer mocht werken. Mits voorafgaandelijk akkoord van de adviserend geneesheer kon u toelating krijgen om geleidelijk aan het werk te hernemen.

Volgens ingewonnen informatie bestaat een dergelijk invaliditeits[s]ysteem eveneens in Azerbeidzjan, uit niks blijkt dat u -indien nodig- hier geen beroep op zou kunnen doen in Azerbeidzjan.

U legde pagina 3 van een vonnis van het Vredegerecht te Brugge d.d. 01.02.2021 voor. Hieruit kan afgeleid worden dat u door uw gezondheidstoestand onbekwaam geacht werd om bepaalde handelingen met betrekking tot de goederen zoals beschreven in artikel 492/1, §2 van het Burgerlijk Wetboek te stellen en dat de op 31.10.2016 aangestelde bewindvoerder op 23.01.2021 overleden is. Omdat u slechts 1 pagina uit het vonnis voorgelegd heeft is niet geweten wat verder in het vonnis vermeld wordt, noch of deze beschermingsmaatregel nog van toepassing is. Er wordt ook niet toegelicht waarom u die ene pagina van het vonnis voorlegt. Het gegeven dat u onbekwaam geacht werd dan wel wordt om bepaalde handelingen met betrekking tot goederen te stellen, kan onderhavige beslissing niet mildereren. Niettegenstaande u onder bewind voering stond heeft deze maatregel u er niet van weerhouden voortdurend feiten van openbare orde te plegen.

Dat uw terugkeer een aanpassing zal vergen, betekent niet dat uw integratie in uw moederland of een ander land onmogelijk zou zijn. Uw rijk gevulde strafregister toont aan dat u er niet in geslaagd bent om te integreren in deze samenleving. Een terugkeer naar uw moederland of een ander land kan nieuwe perspectieven bieden. Het feit dat u naast het Engels, een internationaal gesproken taal, ook het Russisch beheerst, spreekt in uw voordeel. Door een van deze (lands)talen te spreken kan u makkelijker nieuwe contacten aanknopen en een sociaal leven uitbouwen. Indien nodig zou uw moeder u tijdelijk of permanent kunnen vergezellen daar waar u zal verblijven totdat u uw leven weer op de rails heeft. Zelfs indien de integratie, door het verblijf in België, in een ander land wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55).

Op geen enkele wijze werd aangetoond dat de banden die u met België bent aangegaan de gebruikelijke banden zouden overstijgen en dat u voor het uitoefenen van uw privéleven gebonden bent aan België. De feiten waarvoor u veroordeeld werd en uw toxicomanie, geven eerder blijk van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U verklaarde o.a. dat u niet naar Azerbeidzjan kan terugkeren omdat Azerbeidzjan een moslimland is en u een orthodoxe christen bent, omdat er geen democratie is in Azerbeidzjan, omdat u bij terugkeer dadelijk in hechtenis zal genomen worden en u schrijft dat er slechts een uitweg is in geval van een negatief besluit nl. de dood voor u en uw moeder. U legde twee foto's van stukken van internetpagina's voor ('Uitgezette asielzoeker veroordeeld in Azerbeidzjan' en 'Azerbeidzjan'). Het louter voorleggen van (onduidelijk leesbare delen van) artikels die op algemene wijze melding maken van de schending van mensenrechten in Azerbeidzjan, volstaat niet om te staven dat iedere onderdaan van dat land een risico loopt onderworpen te worden aan marteling of aan onmenselijke of mensonterende behandelingen. Wat betreft de beoordeling van het reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM komt het aan u toe om aannemelijk te maken dat u bij een verwijdering naar het land van de bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling (EHRM, Auad/Bulgarije, 11 oktober 2011, § 99, punt b; en RvS, 20 mei 2005, nr. 144.754). Een louter blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat niet op zich om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat evenmin op zich (EHRM, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, § 111; en RvV, 21 september 2017, nr. 192.378).

U verklaarde hepatitis B te hebben en te leiden aan toxicomanie. U legde twee medische documenten voor (schrijven MSOC- arts d.d. 31.12.2021; document AZ Sint-Lucas d.d. 03.05.2020, waaruit trouwens blijkt dat het om hepatitis C gaat en dat u daarvoor niet behandeld wenste te worden). Op basis van de medische informatie die u verstrekt heeft, heeft de medische dienst van de Dienst Vreemdelingen zaken geconcludeerd dat u uw huidige therapie in Azerbeidzjan volledig verder kan zetten vermits de medische omkadering, Methadon en alle faciliteiten er beschikbaar zijn. In de Russische Federatie waar u overweegt zich te vestigen, is de volledige medische omkadering beschikbaar maar Methadon staat er op de lijst van verboden middelen. Dit is echter geen reden om te besluiten dat de zorg niet beschikbaar is vermits psychiaters, psychologen, specifieke psychotherapie en speciale centra voor verslavings-problematiek beschikbaar zijn.

Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u zou worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM bij een verwijdering naar uw land van herkomst. U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Een inreisverbod van 10 jaar is proportioneel daar u door uw gedrag, dat aan de basis ligt van uw strafrechtelijke veroordelingen, geacht wordt een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde en het fundamenteel belang van de maatschappij. Uw gedragingen getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de rechtsregels van de Belgische maatschappij. Uit de gepleegde feiten blijkt een asociale, oneerlijk en onbetrouwbaar karakter en de manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economis[c]he waarden. De duur van het inreisverbod houdt rekening met uw familiale omstandigheden. Het staat u bovendien vrij om desgevallend op eender welk moment gedurende de komende 10 jaar een opschorting of opheffing van het inreisverbod te vragen overeenkomstig de vigerende wettelijke bepalingen ter zake.”

1.4. Op 24 juni 2022 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot terugleiding naar de grens. Deze beslissingen werden verzoeker dezelfde dag ter kennis gebracht en zijn gemotiveerd als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam: [B.]

Voornaam: [A.]

[...]

Nationaliteit: Azerbeidzjan

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

**REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GROND-
GEBIED TE VERLATEN:**

Krachtens artikel 7, alinea 1, 3° en 13° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, krachtens artikel 74/14 §3, eerste lid, 3° wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan om volgende redenen:

Uw moeder [C.R.] ([...], van Azerbeidzjaanse nationaliteit) kwam op 19.05.1995 samen met u in België aan. Op 22.05.1995 diende uw moeder een asielaanvraag in te Brussel. Als minderjarige, u was net 13 jaar oud, volgde u de procedure van uw moeder.

Op 22.05.1995 nam de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) een beslissing tot “Weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten” (bijlage 26bis).

Tegen deze beslissing diende uw moeder op 24.05.1995 een beroep in bij het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: CGVS). Op 08.08.1995 werd dit beroep ontvankelijk verklaard en startte het CGVS het onderzoek ten gronde.

Naar aanleiding van een aanvraag die uw moeder in toepassing van de wet van 22.12.1999 met betrekking tot de regularisatie van bepaalde categorieën van vreemdelingen ingediend had, werd jullie verblijf op 29.08.2000 om humanitaire redenen geregulariseerd en werd jullie onbeperkt verblijf verleend. Jullie werden ingeschreven in het Vreemdelingenregister.

Op 04.10.2000 werd uw moeder geacht afstand van de asielprocedure gedaan te hebben aangezien ze, nadat jullie verblijf geregulariseerd werd, niet aangegeven had dat zij haar asielprocedure wenste verder te zetten.

Op 20.11.2001 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenis-straf van 1 maand met uitstel voor een termijn van 3 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal (2 jassen). Feiten gepleegd op 28.11.2000.

Op 10.09.2008 verscheen u voor de Correctionele Rechtbank van Brugge daar u nagmaakte of vervalste biljetten die voor goede ontvangen werden, nadat de ondeugdelijkheid ervan werd vastgesteld, weer in omloop had gebracht, meer bepaald een biljet van 20 euro (feit gepleegd op 17.09.2007). U verkreeg opschorting van veroordeling voor een termijn van drie jaar.

Op 08.03.2010 werd u aangehouden en op 09.03.2010 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Brugge omwille van inbreuken op de drugswetgeving.

Op 09.04.2010 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven en werd u onder voorwaarden vrijgelaten uit de gevangenis van Brugge Op 11.08.2010 werd u aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Brugge omwille van inbreuken op de drugswetgeving.

Op 20.10.2010 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven en werd u vrijgelaten uit de gevangenis van Brugge.

Op 26.11.2010 werd u aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Brugge omwille van inbreuken op de drugswetgeving.

Op 10.03.2011 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenis-straf van 2 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan het bezit, de aflevering en de verkoop van heroïne en het bezit van cocaïne (in de periode van 18.05.2003 tot 26.11.2010); aan het bezit en de aflevering van heroïne met de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd ten aanzien van minderjarigen boven de volle leeftijd van 16 jaar (3 feiten gepleegd in de periode van 28.02.2010 tot 07.03.2010, onder meer op 07.03.2010); aan van een vals stuk gebruik te hebben gemaakt, wetende dat het vals was, namelijk een doktersvoorschrift afgeleverd op naam van A.Y., waarop de vermelding 'Rohypnol' werd aangebracht (feit gepleegd op 26.12.2006) en aan weerspanningheid (feit gepleegd op 24.04.2010).

Op 17.04.2011 werd u voorlopig in vrijheid gesteld mits naleving van voorwaarden, waaronder o.a. geen druggebruik.

Bij Ministerieel schrijven d.d. 18.11.2011 werd de voorlopige invrijheidstelling die u toegekend werd op 17.04.2011 ingetrokken.

Op 28.11.2011 werd u opgesloten in de gevangenis van Brugge.

Op 06.06.2012 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend

Op 25.04.2013 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenis-straf van 1 jaar in staat van wettelijk herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan afpersing; aan verduistering/misbruik van vertrouwen; aan diefstal en aan weerspanningheid en smaad ten aanzien van de politiediensten. Deze feiten werden gepleegd op 20.10.2011 en 12.06.2012.

Op 26.06.2013 meldde u zich aan bij de gevangenis van Brugge omwille van uw veroordeling van de Correctionele Rechtbank van Brugge d.d. 25.04.2013.

Op 27.06.2013 werd u een strafonderbreking toegekend met het oog op Elektronisch Toezicht (hierna E.T.). Op 19.07.2013 werd uw enkelband geplaatst en op 31.07.2013 werd u weer opgesloten in de gevangenis omdat u de voorwaarden niet naleefde.

Op 22.10.2013 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenis-straf van 4 maanden in staat van wettelijk herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan poging tot diefstal. Feit gepleegd op 02.06.2013.

Op 14.05.2014 werd u in de gevangenis van Brugge een waarschuwing betekend dat u gevaar liep het land uitgezet te worden indien u zich na de dag van betekening van deze waarschuwing opnieuw schuldig zou maken aan een inbreuk op de openbare orde.

Op 05.10.2015 werd u uit de gevangenis van Brugge ontslagen omdat uw straf ten einde was.

Op 23.05.2017 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenis-straf van 1 jaar in staat van wettelijk herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal; aan valsheid in geschrifte en bedrieglijke verberging van een gevonden voorwerp en gebruik ervan. Feiten gepleegd tussen 18.08.2016 en 23.08.2016.

Op 17.08.2017 meldde u zich in de gevangenis van Brugge omwille van uw veroordeling van de Correctionele Rechtbank van Brugge d.d. 23.05.2017.

Op 17.08.2017 werd u een strafonderbreking toegekend met het oog op E.T. Op 30.08.2017 ging u in thuisdetentie. Op 24.09.2017 werd het E.T. ingetrokken wegens het niet naleven van de voorwaarden. Op 25.09.2017 ging u opnieuw in thuisdetentie maar 2 dagen later gaf u dit regime vrijwillig op. Op 04.10.2017 ging u opnieuw in strafonderbreking tot 10.11.2017.

Op 07.12.2017 werd u voorlopig in vrijheid gesteld.

Op 05.03.2018 werd u aangehouden en op 06.03.2018 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Brugge omwille van diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht door twee of meer personen, als mededader.

Op 04.05.2018 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven en werd u onder voorwaarden vrijgelaten uit de gevangenis van Brugge.

Op 16.05.2018 werd u aangehouden en op 18.05.2018 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Brugge omwille van diefstal op heterdaad met geweld of bedreiging, bij nacht door twee of meer personen als mededader, valsheid in geschriften en gebruik ervan en oplichting.

Het Hof van Beroep te Gent veroordeelde u op 06.03.2019 tot een gevangenisstraf van 2 jaar met probatieuitstel gedurende een termijn van 5 jaar uitgezonderd de reeds ondergane voorlopige hechtenis (van 05.03.2018 tot 04.05.2018 en van 16.05.2018 tot 06.03.2019) daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal, namelijk 2 voorschriftenboekjes; aan valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken, namelijk door een geneesmiddelenvoorschrift in te vullen met het bedrieglijk oogmerk het middel Durosegic te bekomen en aan oplichting, namelijk door zich morfine-pleisters Durosegic 100 microgram te doen afleveren. Deze feiten werden gepleegd op 14 en 15.05.2018.

Op 06.03.2019 werd u in toepassing van artikel 33 van de wet op de voorlopige hechtenis vrijgelaten Op 10.05.2019 werd u voorlopig aangehouden en opgesloten in de gevangenis van Brugge omwille van het niet naleven van de probatievoorwaarden opgelegd bij het arrest van het Hof van Beroep te Gent d.d. 06.03.2019.

Op 17.05.2019 werd het probatie-uitstel verleend door het Hof van Beroep op 06.03.2019 door de Correctionele Rechtbank van Brugge herroepen. Daags na uw vrijlating op 06.03.2019 en na de veroordeling van het HB Gent waarbij u probatie uitstel werd verleend pleegde u immers nieuwe feiten. Uw veroordeling tot een gevangenisstraf van 2 jaar werd uitvoerbaar.

Op 28.06.2019 ging u in thuisdetentie (E.T.). Op 10.10.2019 heeft u de thuisdetentie vrijwillig opgegeven. Op 31.10.2019 ging u opnieuw in thuisdetentie (E.T.).

Bij Ministerieel schrijven d.d. 08.11.2019 werd de voorlopige invrijheidstelling die u toegekend werd op 07.12.2017 ingetrokken.

Op 14.11.2019 werd u opnieuw opgesloten in de gevangenis van Brugge. Op 06.12.2019 ging u in thuisdetentie (E.T.) en vier dagen later, op 10.12.2019 heeft u dit regime vrijwillig opgegeven. Van 16.01.2020 tot 19.01.2020 was u in strafonderbreking.

Op 21.02.2020 werd u voorlopig in vrijheid gesteld.

Op 04.10.2021 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een niet definitieve straf van 37 maanden met onmiddellijke aanhouding en in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan weerspanningheid zonder wapens tegenover politie-inspecteurs (4 feiten), aan mondelinge bedreigingen onder bevel of voorwaarde op personen of eigendommen (4 feiten), aan vernielingen van landelijke of stedelijke afsluitingen, namelijk het raam van een voormalig dokters-kabinet en aan valsheid in geschriften en gebruik ervan, namelijk door een geneesmiddelenvoorschrift zelf in te vullen en valselijk te ondertekenen. Deze feiten werden gepleegd op 07.08 en 09.03.2019 en op 18.01.2020, 24.02.2020 en 24.05.2020.

U werd dezelfde dag (04.10.2021) opgesloten in de gevangenis van Brugge.

U diende een beroep in tegen de veroordeling d.d. 04.10.2021. Op 01.06.2022 werd u door het Hof van Beroep van Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar daar u zich schuldig gemaakt aan weerspanningheid, aan mondeling of sch[r]iftelijke bedreigingen aan beschadiging en vernieling van landelijke of stedelijke afsluitingen en aan valsheid in geschriften.

Daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving werd uw recht op verblijf op 02.06.2022 beëindigd op basis van artikel 22§1.3 en werd er u een inreisverbod van 10 jaar opgelegd.

Deze beslissing werd aan u betekend op 09.06.2022.

U zit momenteel in de gevangenis van Brugge. Er werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend vanaf 17.06.2022

+++

Sinds uw meerderjarigheid bent u er in geslaagd om 91 processen verbaal en 13 veroordelingen, waarvan 6 politionele, op te lopen. U houdt zich voornamelijk bezig met het plegen van drugsdelicten, diefstallen met geweld, valsheid in geschriften en afpersing.

Daarnaast bezondigt u zich ook aan smaad, weerspanningheid, bedreigingen en aan intoxicatie achter het stuur en vluchtmisdrijf.

U was 19 jaar toen u uw eerste veroordeling opliep, dit voor de diefstal van twee jassen. Vanaf de leeftijd van 21 jaar en in de periode mei 2003 – november 2010 was u actief op de illegale drugsmarkt. Een schrijven van de wijkagent in juni 2004 illustreert uw levenswandel : “Betrokkene (u) heeft sedert het laatste anderhalf jaar reeds 5 maal zijn verblijfskaart verloren. (...) De omstandigheden waarin betrokkene zijn verblijfskaart kwijt speelt zijn telkens dezelfde: B.A. geeft zich over aan een combinatie van alcoholische dranken en pillen en wordt dan in totaal ontredderde toestand in een of ander hospitaal opgenomen voor verzorging. Van de juiste omstandigheden van verlies herinnert betrokkene zich naderhand niets meer.”

U schrok er niet voor terug om, tijdens uw opname in de psychiatrische kliniek OLV te Brugge, in de periode van 28.02.2010 tot 07.03.2010 cocaïne en heroïne te verkopen aan minderjarige mede-patiënten, die eveneens opgenomen waren om van hun verslaving af te geraken. U bekende jarenlang aan heroïne verslaafd te zijn. In het vonnis d.d.10.03.2011 tilde de Correctionele Rechtbank van Brugge zwaar aan de feiten van handel in harddrugs omwille van de verwoestende gevolgen op de gezondheid van de afnemers. U, als ervaringsdeskundige, kende de ravage die dergelijke drugs aanrichten maar dat hield u niet tegen om aan minderjarigen te verkopen. U was zich bewust van uw eigen verslaving maar u was niet bereid enige inspanning te leveren om ervan verlost te geraken.

U leefde reeds jaren op methadon en weigerde een residentiële opname. In het vonnis d.d. 25.04.2013 staat te lezen dat : “Bij opname na de spoedprocedure was patiënt razend, gestuwd door een cocktail van drugs en diende hij in afzondering verpleegd te worden.(...) Patiënt verwoordt niet te willen stoppen met het gebruik van illegale drugs en kalmeermiddelen. Hij verwoordt de gevangenis (die hem kennelijk wacht) te prefereren boven een opname (...)”. Uw onverschilligheid tegenover de maatschappelijke gevolgen van uw verslaving wijst op een gebrek verantwoordelijkheidszin, normbesef en respect voor de economische, sociale en morele waarden van de samenleving.

Uw verslaving ging hand in hand met het plegen van diefstallen, het vervalsen van doktersbriefjes en agressief gedrag tegen iedereen die u een strobreed in de weg legde. U vergreep zich voornamelijk aan de ordediensten wanneer deze, voor de zoveelste keer, dienden tussenbeide te komen. Slagen, stampen, schelden, spuwen, kopstoten en bedreigingen vielen hen te beurt. U werd dan ook meermaals veroordeeld voor weerspanning, smaad en bedreigingen aan het adres van de verbalisanten. Volgehouden weerspanning en bedreigingen aan politiefunctionarissen geeft blijk van de meest extreme minachting voor het openbaar gezag.

Het is onaanvaardbaar dat politiemensen die in het algemeen belang de openbare orde dienen te handhaven en dat vaak op gevaar van eigen lijf en leden, op dergelijke wijze worden belaagd. Het gezag van de politiediensten moet door iedereen gerespecteerd worden. Laksheid bij het handhaven van dit uitgangspunt zou de openbare veiligheid rechtstreeks in gevaar brengen.

U kreeg meermaals de kans om uw verslaving te verhelpen. U greep deze kansen niet. U trachtte telkens weer voor te houden dat u zich zou houden aan de vrijstellingsvoorwaarden (waaronder o.a. geen druggebruik/opname) maar dit bleek een voorwendsel om sneller vrij te komen en opnieuw te gebruiken. Keer op keer schond u de voorwaarden voor uw vrijlating. Reeds in 2013 stelde de rechter vast dat uw methadon gebruik, 135mg, ontstellend hoog was voor iemand die beweerde kansen nodig te hebben om zijn verslaving af te bouwen. Vijf jaar later was er nog steeds geen spoor van enige positieve evolutie om van uw verslaving af te geraken.

Niettegenstaande u in heel wat affickcentra niet meer welkom was gaf het Hof van Beroep u op 06.03.2019 een ultieme kans om komaf te maken met uw polytoxicomanie en uw leven weer op de rails te krijgen. Het Hof stelde: "Ofschoon de feiten ernstig zijn en de beklaagde in het verleden herhaaldelijk herviel in crimineel gedrag, is het Hof van oordeel dat -mede gelet op de reeds ondergane voorlopige hechtenis- aan de beklaagde nog een laatste kans kan gegeven worden om zijn leven te herpakken, waartoe een probatiebegeleiding zinvol en wenselijk is. (.....) evenwel gekoppeld aan de hierna in het dictum van het arrest vermelde probatievoorwaarden, waarmee de beklaagde ter zitting instemde en welke grotendeels door hem werden voorgesteld."

Uit het vonnis d.d. 04.10.2021 waartegen u een beroep indiende blijkt dat u zich zeer kort nadat het Hof u deze ultieme kans gaf opnieuw over gaf aan het gebruik van verschillende drugs tegelijk. De ordediensten dienden o.a. drie achtereenvolgende dagen op te treden. U sloeg onder invloed van meerdere pillen in combinatie met alcohol op 07.03.2019 het raam van een vroegere dokterspraktijk aan diggelen. Uw moeder meldde deze feiten, zij verklaarde dat u eerst had staan roepen aan de deur van de vroegere dokterspraktijk en vervolgens zag zij hoe u het raam naast de deur ingooide. De politie kon u daarop aantreffen in uw appartement. U werd geboeid en overgebracht naar het politiekantoor, onderweg schold u de verbalisanten uit en beval u hen u een wapen te geven zodat u een kogel door hun hoofd zou kunnen jagen. Ter plaatse aangekomen weigerde u elke medewerking. Op 08.03.2019 moesten de verbalisanten opnieuw tussenkomen. Uw moeder had u aangetroffen in een plas bloed en de politie verwittigd. Wederom weigerde u elke medewerking en was u fysiek en verbaal uitdagend toen u overgebracht werd naar het AZ Sint-Jan. Op 09.03.2019 werden de politiediensten opnieuw verzocht om bijstand te verlenen omdat u problemen veroorzaakte op de huisartsenwachtpost van het AZ Sint-Jan: u diende in de wachtzaal uw beurt af te wachten, dat zinde u niet, waarna u zich ve[...]rbaal agressief opstelde tegenover de medewerkers van het AZ alsook tegen de andere patiënten. Omdat u de plaats niet wenste te verlaten, diende u geboeid te worden. Telkens hadden de ordediensten de grootste moeite om uw aanvallen af te weren en u in bedwang te houden. U zei zich niets te herinneren van uw gedrag omdat u onder invloed van verschillende drugs stond. Op 01.06.2022 veroordeeld het Hof van Beroep u tot een defin[i]tieve gevangenisstraf van 2 jaar.

Het probatie uitstel verleend door het Hof op 06.03.2019 werd dan ook herroepen. Uit het vonnis tot herroeping van het probatie-uitstel d.d. 17.05.2019 blijkt: "Nadat de justitieassistent het openbaar ministerie op 10 mei 2019 had ingelicht van het feit dat de gedaagde niet functioneert, intensief middelengebruik kent en die ochtend reeds 2 shots heroïne had gezet en 10 (!) lijnen cocaïne had gesnoven, werd bij nazicht door de lokale politie gedaagde zwaar onder invloed van drugs in zijn woonst aangetroffen. Volgens de verbalisanten hing het wit poeder (cocaïne) nog aan zijn neus toen zij hem aantroffen... Amper 2 maanden nadat het Hof aan de gedaagde een allerlaatste kans had geboden om zich te herpakken en zijn leven op de rails te krijgen, kan de rechtbank enkel vaststellen dat de gedaagde niet bereid of gemotiveerd is om aan zichzelf te werken en volledig hervallen is in zijn oude gewoontes en verslavingen, waarbij verontrustende hoeveelheden drugs worden geconsumeerd." Dit gebeurde ondanks het feit dat u de probatievoorwaarden grotendeels zelf had voorgesteld en ermee had ingestemd.

Onmiddellijk nadat u zich akkoord verklaarde met de maatregelen om uw wangedrag in te perken maakte u er brandhout van. Het is duidelijk dat u de uitgestoken hand van Justitie niet naar waarde schat. Het weigeren of niet ernstig nemen van de aangereikte ultieme kansen van justitie toont aan dat het niet uw intentie is om uw gedrag aan te passen. Ook de waarschuwing van de Dienst Vreemdelingenzaken in 2014 dat uw verblijfsrecht mogelijks beëindigd zou worden als u niet tot inkeer zou komen, sloeg u in de wind. U heeft duidelijk geen lessen getrokken uit uw talrijke veroordelingen en u recidiveerde keer op keer. U koos er telkens weer voor om u over te geven aan middelenmisbruik in plaats van te kiezen voor herstel, verzorging en behandeling. Bovendien lijkt het alsof u uw verslaving verantwoordelijk stelt voor uw misstappen of zoals de rechter het verwoordde in het vonnis d.d. 23.05.2017: "Onder het mom van zijn onvoorstelbare zware verslaving, pleegt beklaagde voortdurend nieuwe ernstige feiten." Uw gedrag toont aan dat u hardleers bent en dat u een onbetrouwbaar karakter heeft. De feiten waarvoor u bent veroordeeld illustreren in voldoende mate dat u geen greintje respect heeft voor de fysieke en psychische integriteit noch voor het eigendomsrecht van anderen. Schijnbaar begrijpt u niet dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Door telkens weer strafbare feiten te plegen, toont u aan dat het risico op recidive een continue dreiging is. U bent ongevoelig voor straf en detentie en u heeft uw verslavingsprobleem niet onder controle waardoor de kans groot is dat u opnieuw de Belgische wetten niet zal respecteren eens u weer vrijgesteld wordt. Dit getuigt expliciet van niet geïntegreerd te zijn in de Belgische samenleving.

Uw gebrek aan verantwoordelijkheidszin neemt gevaarlijke proporties aan in het verkeer. Talrijke keren werd u betrapt op het rijden onder invloed en zonder rijbewijs. In enkele gevallen pleegde u vlucht-misdrijf. De gevaren van het verkeer zijn algemeen bekend. Het rijden onder invloed is levensgevaarlijk. De jarenlange sensibiliseringscampagnes om dit gevaar in te perken zijn aan u voorbijgegaan. Blijkbaar beseft u niet dat deelnemen aan het verkeer de naleving van alle verkeersregels impliceert. U staat totaal niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt. Uw roekeloos rijgedrag kan mensenlevens kosten. De verkeersveroordelingen die u telkens weer opliep hebben geen gedragsverandering teweeg gebracht. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan gemeenschapszin. Dat u de veiligheid van de andere weggebruikers in het gedrang bracht, getuigt nogmaals van uw onverschilligheid ten aanzien van de samenleving.

Het hoeft geen betoog dat uw gedrag een permanente bron van onveiligheid betekent voor de samenleving. U bezondigt zich voortdurend aan het plegen van misdrijven. Dat de feiten gepleegd werden onder invloed van verschillende soorten drugs doet geen afbreuk aan de zwaarwichtigheid ervan. U kreeg in de loop der jaren ruimschoots de mogelijkheid om hulp van gespecialiseerde centra in te roepen. Of u maakte hier geen gebruik van, of u misdroeg zich zodat u er gewoerd werd. U gaf de voorkeur aan druggebruik en het daarbij horende wangedrag. Anonieme derden zijn ongewild slachtoffer van uw crimineel gedrag. Bovendien is de aanwezigheid van drugs voor de samenleving een maatschappelijke kost. Drugsverslaafden, zoals u, plegen misdrijven, zoals diefstallen en geweldplegingen, om het eigen gebruik te financieren en in stand te houden. U bent ondertussen 40 jaar en het ziet er niet naar uit dat het uw wens is om ooit het rechte pad te bewandelen.

U volhardt op destructieve wijze in de ingeslagen weg. Er liggen geen stukken voor dat uw verslaving inmiddels onder controle zou zijn. U leeft al jaren op methadon. De arts van het medisch sociaal opvangcentrum (MSOC) van Oostende getuigt dat u zich tussen 17.10.2005 en 31.12.2021, met uitzondering van de periode dat u opgenomen of in detentie was, regelmatig heeft aangemeld voor een substitutietherapie met methadon. Reeds 20 jaar berokkent u morele en materiele schade aan onschuldige derden en u tast tevens het veiligheidsgevoel in de samenleving aan.

Daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving werd uw recht op verblijf op 02.06.2022 beëindigd op basis van artikel 22§1.3 en werd u een inreisverbod van 10 jaar opgelegd.

Deze beslissing werd aan u betekend op 09.06.2022

U zit momenteel in de gevangenis van Brugge. Er werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend vanaf 17.06.2022.

Naar aanleiding van de beslissing tot beëindiging van verblijf werd u op 06.01.2022 gehoord en verklaarde u aan de terugkeerbegeleider dat u niet over de Azerbeidzjaanse nationaliteit beschikt, de taal niet spreekt en dat u een verzoek om internationale bescherming in zal dienen bij de autoriteiten van de Russische

Federatie of bij de Canadese autoriteiten indien u zou worden uitgewezen naar Azerbeidzjan. U beweert dat een terugkeer naar Azerbeidzjan zou leiden tot de doodstraf voor u en uw moeder gezien haar werkzaamheden in het verleden bij het Azerbeidzjaans gerecht.

In de ingevulde vragenlijst verklaarde u van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn (maar niet gekend te zijn door de autoriteiten aldaar); dat u Nederlands, Engels, Russisch kan spreken, dat u Nederlands en Engels kan lezen en/of schrijven; dat u sinds 1995 in België bent; dat u niet over een paspoort beschikt; dat u lijdt aan hepatitis B en aan toxicomanie, dat u erkend bent als invalide; dat voor u in de gevangenis belandde woonachtig was [...] te Brugge en tot 01.06.2021 u in de [...] te Brugge woonde; dat u familie heeft in België nl. uw moeder, [C.R.], zij is alleenstaande en woont te Brugge; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in België noch in uw herkomstland of in een ander land dan België; dat u een minderjarig kind heeft in België nl. [E.L.], ze werd niet erkend maar u zou dit alsnog doen; dat u geen familie heeft in uw land van herkomst; dat u geen minderjarige kinderen heeft in uw land van herkomst; dat u basisonderwijs genoten heeft in Assebroek, deeltijds onderwijs te Brugge (leercontract); dat u gewerkt heeft in het restaurant "De Zevende Hemel" en het restaurant "Vagevuur" te Brugge; dat u nooit gewerkt heeft in uw herkomstland; dat u nooit opgesloten/veroordeeld bent geweest in een ander land dan België; dat u niet kan terugkeren naar uw herkomstland omdat u er niet erkend bent als onderdaan van dat land, omdat u geen paspoort heeft, omdat u de taal niet spreekt maar wel het Russisch machtig bent, omdat u er geen familie of contacten heeft, omdat uw moeder hier rechtmatig verblijft, omdat Azerbeidzjan een moslimland is en u een orthodoxe christen bent, omdat er geen democratie is in Azerbeidzjan, omdat u bij terugkeer dadelijk in hechtenis zal genomen worden en u schrijft dat er slechts een uitweg is in geval van een negatief besluit nl. de dood voor u en uw moeder.

Op 09.06.2022 werd u nogmaals gehoord door de terugkeerbegeleider en werd u de beslissing einde verblijf ter kennis gebracht. Het gesprek verliep in het Nederlands en u weigerde mee te werken. U haalde verschillende redenen aan om niet terug te keren naar Azerbeidzjan. U spreekt de taal niet. U bent geen moslim en u hebt geen naasten en zelfs geen verre familie. U stelde vele redenen te hebben om in België te moeten blijven. Waaronder uw moeder en uw dochter, uw verblijf sinds 1994, Het feit dat u medicatie neemt, methadon en lyreca wat verboden is in Azerbeidzjan en dat u hele hebben en houden in België is; een huis dat volledig is ingericht, een wagen, bankrekeningen.

Op 17.06.2022 werd u opnieuw gesproken door de terugkeerbegeleider. U weigerde het formulier hoorrecht in te vullen en weigerde opnieuw elke medewerking. U liet na deze vragenlijst in te vullen en aan de Administratie over te maken.

U verklaarde geen duurzame relatie te hebben in België.

U verklaarde vader te zijn van een dochter, [E.L.] genaamd. U verklaarde haar nog niet erkend te hebben maar zegt dit wel van plan te zijn. U geeft geen andere informatie over dit kind noch over haar moeder. Ook de leeftijd van uw vermeende dochter blijft onbekend. U ontvangt in de gevangenis geen bezoek van een kind met de naam [E.L.] Er ligt geen enkel bewijsstuk voor waaruit blijkt dat u daadwerkelijk een dochter heeft met wie u een beschermingswaardig gezinsleven onderhoudt op het grondgebied, het blijft bij een loutere bewering. U had nochtans de kans om uw beweringen met concrete gegevens te onderbouwen.

Uit niets blijkt dat u daartoe in de onmogelijkheid zou zijn. Noch een juridisch, noch een biologisch vaderschap werd aangetoond.

Uw moeder, [C.R.] ([...], C-kaart) woont in Brugge. Zij bezoekt u regelmatig in de gevangenis.

Opdat een relatie tussen meerderjarige verwanten, zoals tussen u en uw moeder, onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zijn er bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewone affectieve en emotionele banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, §33). Bijkomende elementen van afhankelijkheid met uw moeder worden niet aangetoond. Dat u voor uw opsluiting samenwoonde met uw moeder en het feit dat zij u komt bezoeken in de gevangenis betekent niet automatisch dat er een bijzondere afhankelijkheidsband bestaat tussen u en uw moeder die anders zou zijn dan de gewone affectieve banden. Het feit dat u mogelijks opnieuw bij uw moeder kan inwonen na uw vrijstelling, volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheidsband met haar aan te tonen die verder reikt dan de gewone affectieve banden. Een loutere financiële afhankelijkheid en/of het inwonen, volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw moeder aan te tonen. Financiële ondersteuning kan door uw moeder gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft,

bijvoorbeeld door middel van stortingen. De aanwezigheid van uw moeder heeft u er niet van weerhouden om telkens weer te vervallen in het plegen van misdrijven en uw toxicomanie te voeden. Haar nabijheid was geen stimulans om uw middelengebruik en uw wangedrag af te zweren. Het contact met uw moeder kan voortgezet worden via de hedendaagse communicatiemiddelen of via bezoeken. Er zijn geen aanwijzingen dat dit niet mogelijk zou zijn daar waar u zal verblijven.

Uw moeder zou er eventueel voor kunnen kiezen om u, na uw vrijstelling uit de gevangenis, tijdelijk te vergezellen naar Azerbeidzjan of daar waar u zich wil vestigen en uw toekomst wil uitbouwen. Zij heeft de pensioengerechtigde leeftijd bereikt en is bijgevolg niet meer gebonden aan de arbeidsmarkt. Zij werd net als u in Azerbeidzjan geboren en heeft er gewoond. Het is niet onredelijk aan te nemen dat zij nog vertrouwd is met haar cultuur, taal en gebruiken. Dat een terugkeer naar Azerbeidzjan tot de doodstraf zou leiden voor u en uw moeder wordt niet gestaafd door enig document of begin van bewijs, het is louter uw bewering. Een louter blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat niet op zich om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM.

+++

U bent op 13 jarige leeftijd, samen met uw moeder aangekomen in België. Momenteel bent u 40 jaar oud. Het is inherent aan een verblijf dat een aanvang kende tijdens de minderjarigheid dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het privéleven bestaat uit de optelsom van alle banden die de vreemdeling met België is aangegaan, zoals het spreken van de taal, het volgen van een opleiding, het hebben van werk, het deelnemen aan verenigingsleven, het aangaan van vriendschappen en het aangaan en onderhouden van (familie)relaties, etc. Er moet vervolgens nagegaan worden of er uitzonderlijke omstandigheden aanwezig zijn die maken dat de vreemdeling voor het uitoefenen van zijn privéleven gebonden is aan België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Omwille van uw langdurig verblijf is het begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Er kan opgemerkt worden dat u in de gevangenis, waar u sinds 04.10.2021 verblijft, nooit bezoek van vrienden heeft ontvangen. U toont niet aan dat u op een andere manier contact onderhoudt met uw vrienden, maar er kan aangenomen worden dat u - indien u contact onderhoudt - dat ook nu reeds via de moderne communicatiemiddelen doet en dat blijft, ook buiten België, mogelijk. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u geen toegang tot internet of telefoon zou hebben daar waar u zich zou vestigen.

Er dient vastgesteld te worden dat uw bijdrage aan de arbeidsmarkt tot op heden zeer beperkt gebleven is. Er is dan ook geen sprake van een economische binding met België. Uit de voorgelegde stukken blijkt dat u sinds 28.01.2013 voor meer dan 66% arbeidsongeschikt verklaard bent en dat u sinds 28.01.2014 invalide (+66%) erkend werd door het RIZIV. In principe werd u niet meer verondersteld nog deel te nemen aan het economisch leven hetgeen niet betekent dat u niet meer mocht werken. Mits voorafgaandelijk akkoord van de adviserend geneesheer kon u toelating krijgen om geleidelijk aan het werk te hernemen. Volgens ingewonnen informatie bestaat een dergelijk invaliditeits[s]ysteem eveneens in Azerbeidzjan, uit niks blijkt dat u -indien nodig- hier geen beroep op zou kunnen doen in Azerbeidzjan.

U legde pagina 3 van een vonnis van het Vrederecht te Brugge d.d. 01.02.2021 voor. Hieruit kan afgeleid worden dat u door uw gezondheidstoestand onbekwaam geacht werd om bepaalde handelingen met betrekking tot de goederen zoals beschreven in artikel 492/1, §2 van het Burgerlijk Wetboek te stellen en dat de op 31.10.2016 aangestelde bewindvoerder op 23.01.2021 overleden is. Omdat u slechts 1 pagina uit het vonnis voorgelegd heeft is niet geweten wat verder in het vonnis vermeld wordt, noch of deze beschermingsmaatregel nog van toepassing is. Er wordt ook niet toegelicht waarom u die ene pagina van het vonnis voorlegt. Het gegeven dat u onbekwaam geacht werd dan wel wordt om bepaalde handelingen met betrekking tot goederen te stellen, kan onderhavige beslissing niet milderden. Niettegenstaande u onder bewind voering stond heeft deze maatregel u er niet van weerhouden voortdurend feiten van openbare orde te plegen.

Dat uw terugkeer een aanpassing zal vergen, betekent niet dat uw integratie in uw moederland of een ander land onmogelijk zou zijn.

Uw rijk gevulde strafregister toont aan dat u er niet in geslaagd bent om te integreren in deze samenleving. Een terugkeer naar uw moederland of een ander land kan nieuwe perspectieven bieden. Het feit dat u naast het Engels, een internationaal gesproken taal, ook het Russisch beheerst, spreekt in uw voordeel. Door een van deze (lands)talen te spreken kan u makkelijker nieuwe contacten aanknopen en een sociaal leven uitbouwen. Indien nodig zou uw moeder u tijdelijk of permanent kunnen vergezellen daar waar u zal verblijven totdat u uw leven weer op de rails heeft. Zelfs indien de integratie, door het verblijf in België, in een ander land wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55).

Op geen enkele wijze werd aangetoond dat de banden die u met België bent aangegaan de gebruikelijke banden zouden overstijgen en dat u voor het uitoefenen van uw privéleven gebonden bent aan België. De feiten waarvoor u veroordeeld werd en uw toxicomanie, geven eerder blijk van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

+++

U verklaarde o.a. dat u niet naar Azerbeidzjan kan terugkeren omdat Azerbeidzjan een moslimland is en u een orthodoxe christen bent, omdat er geen democratie is in Azerbeidzjan, omdat u bij terugkeer dadelijk in hechtenis zal genomen worden en u schrijft dat er slechts een uitweg is in geval van een negatief besluit nl. de dood voor u en uw moeder. U legde twee foto's van stukken van internetpagina's voor ('Uitgezette asielzoeker veroordeeld in Azerbeidzjan' en 'Azerbeidzjan'). Het louter voorleggen van (onduidelijk leesbare delen van) artikels die op algemene wijze melding maken van de schending van mensenrechten in Azerbeidzjan, volstaat niet om te staven dat iedere onderdaan van dat land een risico loopt onderworpen te worden aan marteling of aan onmenselijke of mensonterende behandelingen. Wat betreft de beoordeling van het reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM komt het aan u toe om aannemelijk te maken dat u bij een verwijdering naar het land van de bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling (EHRM, Auad/Bulgarije, 11 oktober 2011, § 99, punt b; en RvS, 20 mei 2005, nr. 144.754). Een louter blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat niet op zich om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat evenmin op zich (EHRM, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, § 111; en RvV, 21 september 2017, nr. 192.378).

U verklaarde hepatitis B te hebben en te leiden aan toxicomanie. U legde twee medische documenten voor (schrijven MSOC-arts d.d. 31.12.2021; document AZ Sint-Lucas d.d. 03.05.2020, waaruit trouwens blijkt dat het om hepatitis C gaat en dat u daarvoor niet behandeld wenste te worden). Op basis van de medische informatie die u verstrekt heeft, heeft de medische dienst van de Dienst Vreemdelingen zaken geconcludeerd dat u uw huidige therapie in Azerbeidzjan volledig verder kan zetten vermits de medische omkadering, Methadon en alle faciliteiten er beschikbaar zijn. In de Russische Federatie waar u overweegt zich te vestigen, is de volledige medische omkadering beschikbaar maar Methadon staat er op de lijst van verboden middelen. Dit is echter geen reden om te besluiten dat de zorg niet beschikbaar is vermits psychiaters, psychologen, specifieke psychotherapie en speciale centra voor verslavings-problematiek beschikbaar zijn.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Krachtens artikel 7, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestigingen de verwijdering van vreemdelingen, is het noodzakelijk om u zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Aangezien er geen termijn is gegeven om het grondgebied te verlaten, wordt een terugleiding naar de grens als een noodzakelijke maatregel beschouwd om het grondgebied te verlaten.

Sinds uw meerderjarigheid bent u er in geslaagd om 91 processen verbaal en 13 veroordelingen, waarvan 6 politionele, op te lopen. U houdt zich voornamelijk bezig met het plegen van drugsdelicten, diefstallen met geweld, valsheid in geschriften en afpersing. Daarnaast bezondigt u zich ook aan smaad, weerspannigheid, bedreigingen en aan intoxicatie achter het stuur en vluchtmisdrijf.

Op 20.11.2001 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenis-straf van 1 maand met uitstel voor een termijn van 3 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal (2 jassen). Feiten gepleegd op 28.11.2000.

Op 10.09.2008 verscheen u voor de Correctionele Rechtbank van Brugge daar u nagmaakte of vervalste biljetten die voor goede ontvangen werden, nadat de ondeugdelijkheid ervan werd vastgesteld, weer in omloop had gebracht, meer bepaald een biljet van 20 euro (feit gepleegd op 17.09.2007). U verkreeg opschorting van veroordeling voor een termijn van drie jaar.

Op 10.03.2011 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenis-straf van 2 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan het bezit, de aflevering en de verkoop van heroïne en het bezit van cocaïne (in de periode van 18.05.2003 tot 26.11.2010); aan het bezit en de aflevering van heroïne met de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd ten aanzien van minderjarigen boven de volle leeftijd van 16 jaar (3 feiten gepleegd in de periode van 28.02.2010 tot 07.03.2010, onder meer op 07.03.2010); aan van een vals stuk gebruik te hebben gemaakt, wetende dat het vals was, namelijk een doktersvoorschrift afgeleverd op naam van A.Y., waarop de vermelding 'Rohypnol' werd aangebracht (feit gepleegd op 26.12.2006) en aan weerspannigheid (feit gepleegd op 24.04.2010).

Op 25.04.2013 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenis-straf van 1 jaar in staat van wettelijk herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan afpersing; aan verduistering/misbruik van vertrouwen; aan diefstal en aan weerspannigheid en smaad ten aanzien van de politiediensten. Deze feiten werden gepleegd op 20.10.2011 en 12.06.2012.

Op 22.10.2013 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenis-straf van 4 maanden in staat van wettelijk herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan poging tot diefstal. Feit gepleegd op 02.06.2013

Op 14.05.2014 werd u in de gevangenis van Brugge een waarschuwing betekend dat u gevaar liep het land uitgezet te worden indien u zich na de dag van betekening van deze waarschuwing opnieuw schuldig zou maken aan een inbreuk op de openbare orde.

Het Hof van Beroep te Gent veroordeelde u op 06.03.2019 tot een gevangenisstraf van 2 jaar met probatieuitstel gedurende een termijn van 5 jaar uitgezonderd de reeds ondergane voorlopige hechtenis (van 05.03.2018 tot 04.05.2018 en van 16.05.2018 tot 06.03.2019) daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal, namelijk 2 voorschriftenboekjes; aan valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken, namelijk door een geneesmiddelenvoorschrift in te vullen met het bedrieglijk oogmerk het middel Durosegic te bekomen en aan oplichting, namelijk door zich morfine-pleisters Durosegic 100 microgram te doen afleveren. Deze feiten werden gepleegd op 14 en 15.05.2018.

Op 17.05.2019 werd het probatie-uitstel verleend door het Hof van Beroep op 06.03.2019 door de Correctionele Rechtbank van Brugge herroepen. Daags na uw vrijlating op 06.03.2019 en na de veroordeling van het HB Gent waarbij u probatie uitstel werd verleend pleegde u immers nieuwe feiten. Uw veroordeling tot een gevangenisstraf van 2 jaar werd uitvoerbaar.

Op 04.10.2021 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een niet definitieve straf van 37 maanden met onmiddellijke aanhouding en in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan weerspannigheid zonder wapens tegenover politie-inspecteurs (4 feiten), aan mondelinge bedreigingen onder bevel of voorwaarde op personen of eigendommen (4 feiten), aan vernielingen van landelijke of stedelijke afsluitingen, namelijk het raam van een voormalig dokters-kabinet en aan valsheid in geschriften en gebruik ervan, namelijk door een geneesmiddelenvoorschrift zelf in te vullen en valselijk te ondertekenen. Deze feiten werden gepleegd op 07.08 en 09.03.2019 en op 18.01.2020, 24.02.2020 en 24.05.2020 U diende een beroep in tegen de veroordeling d.d. 04.10.2021. Op 01.06.2022 werd u door het Hof van Beroep van Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar daar u zich schuldig gemaakt aan weerspannigheid, aan mondeling of sch[r]iftelijke bedreigingen aan beschadiging en vernieling van landelijke of stedelijke afsluitingen en aan valsheid in geschriften.

Het is duidelijk dat u de uitgestoken hand van Justitie niet naar waarde schat. Het weigeren of niet ernstig nemen van de aangereikte ultieme kansen van justitie toont aan dat het niet uw intentie is om uw gedrag aan te passen. Ook de waarschuwing van de Dienst Vreemdelingenzaken in 2014 dat uw verblijfrecht mogelijks beëindigd zou worden als u niet tot inkeer zou komen, sloeg u in de wind. U heeft duidelijk geen lessen getrokken uit uw talrijke veroordelingen en u recidiveerde keer op keer. U koos er telkens weer voor om u over te geven aan middelenmisbruik in plaats van te kiezen voor herstel, verzorging en behandeling. Bovendien lijkt het alsof u uw verslaving verantwoordelijk stelt voor uw misstappen of zoals de rechter het verwoordde in het vonnis d.d. 23.05.2017: "Onder het mom van zijn onvoorstelbare zware verslaving, pleegt beklagde voortdurend nieuwe ernstige feiten." Uw gedrag toont aan dat u hardleers bent en dat u een onbetrouwbaar karakter heeft. De feiten waarvoor u bent veroordeeld illustreren in voldoende mate dat u geen greintje respect heeft voor de fysieke en psychische integriteit noch voor het eigendomsrecht van anderen. Schijnbaar begrijpt u niet dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Door telkens weer strafbare feiten te plegen, toont u aan dat het risico op recidive een continue dreiging is. U bent ongevoelig voor straf en detentie en u heeft uw verslavingsprobleem niet onder controle waardoor de kans groot is dat u opnieuw de Belgische wetten niet zal respecteren eens u weer vrijgesteld wordt. Dit getuigt expliciet van niet geïntegreerd te zijn in de Belgische samenleving.

Uw gebrek aan verantwoordelijkheidszin neemt gevaarlijke proporties aan in het verkeer. Talrijke keren werd u betrapt op het rijden onder invloed en zonder rijbewijs. In enkele gevallen pleegde u vlucht-misdrijf. De gevaren van het verkeer zijn algemeen bekend. Het rijden onder invloed is levensgevaarlijk. De jarenlange sensibiliseringscampagnes om dit gevaar in te perken zijn aan u voorbijgegaan. Blijkbaar beseft u niet dat deelnemen aan het verkeer de naleving van alle verkeersregels impliceert. U staat totaal niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt. Uw roekeloos rijgedrag kan mensenlevens kosten. De verkeersveroordelingen die u telkens weer opliep hebben geen gedragsverandering teweeg gebracht. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan gemeenschapszin. Dat u de veiligheid van de andere weggebruikers in het gedrang bracht, getuigt nogmaals van uw onverschilligheid ten aanzien van de samenleving.

Daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving werd uw recht op verblijf op 02.06.2022 beëindigd op basis van artikel 22§1.3 en werd u een inreisverbod van 10 jaar opgelegd.

Deze beslissing werd aan u betekend op 09.06.2022.

Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat er in uw hoofde inmiddels sprake zou zijn van een schuldbesef of-inzicht, spijt of een duidelijke gedragswijziging. Uit niks blijkt dat u tot inkeer gekomen zou zijn of dat er duidelijk sprake is van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstige, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde.

U zit momenteel in de gevangenis van Brugge. Er werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend vanaf 17.06.2022.

U verklaarde o.a. dat u niet naar Azerbeidzjan kan terugkeren omdat Azerbeidzjan een moslimland is en u een orthodoxe christen bent, omdat er geen democratie is in Azerbeidzjan, omdat u bij terugkeer dadelijk in hechtenis zal genomen worden en u schrijft dat er slechts een uitweg is in geval van een negatief besluit nl. de dood voor u en uw moeder. U legde twee foto's van stukken van internetpagina's voor ('Uitgezette asielzoeker veroordeeld in Azerbeidzjan' en 'Azerbeidzjan'). Het louter voorleggen van (onduidelijk leesbare delen van) artikels die op algemene wijze melding maken van de schending van mensenrechten in Azerbeidzjan, volstaat niet om te staven dat iedere onderdaan van dat land een risico loopt onderworpen te worden aan marteling of aan onmenselijke of mensonterende behandelingen. Wat betreft de beoordeling van het reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM komt het aan u toe om aannemelijk te maken dat u bij een verwijdering naar het land van de bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling (EHRM, Auad/Bulgarije, 11 oktober 2011, § 99, punt b; en RvS, 20 mei 2005, nr. 144.754). Een louter blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat niet op zich om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat evenmin op zich (EHRM, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, § 111; en RvV, 21 september 2017, nr. 192.378).

U verklaarde hepatitis B te hebben en te leiden aan toxicomanie. U legde twee medische documenten voor (schrijven MSOC-arts d.d. 31.12.2021; document AZ Sint-Lucas d.d. 03.05.2020, waaruit trouwens

blijkt dat het om hepatitis C gaat en dat u daarvoor niet behandeld wenste te worden). Op basis van de medische informatie die u verstrekt heeft, heeft de medische dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken geconcludeerd dat u uw huidige therapie in Azerbeidzjan volledig verder kan zetten vermits de medische omkadering, Methadon en alle faciliteiten er beschikbaar zijn. In de Russische Federatie waar u overweegt zich te vestigen, is de volledige medische omkadering beschikbaar maar Methadon staat er op de lijst van verboden middelen. Dit is echter geen reden om te besluiten dat de zorg niet beschikbaar is vermits psychiaters, psychologen, specifieke psychotherapie en speciale centra voor verslavings-problematiek beschikbaar zijn.”

1.5. Bij arrest van 4 juli 2022 met nr. 274 952 schorste de Raad bij hoogdringendheid de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 24 juni 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en diens beslissing van dezelfde datum tot terugleiding naar de grens.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker, die vijf middelen ontwikkelt, stelt in eerste instantie het volgende:

“Alle middelen zijn, tenzij anders aangegeven, gericht tegen alle beslissingen, zowel de beëindiging van verblijf, het eerste bevel om het grondgebied te verlaten, het tweede bevel op het grondgebied te verlaten, de beslissing tot terugleiding en het inreisverbod.

In de nota met opmerkingen betwist verweerder niet dat indien een middel gericht tegen alle bestreden beslissingen gegrond wordt verklaard, alle beslissingen dienen vernietigd te worden. Overigens dient herhaald te worden dat volgens de algemene vergadering van de Raad een beslissing tot beëindiging van verblijf en een bevel om het grondgebied te verlaten weliswaar 2 beslissingen zijn, maar dat de vernietiging van de ene beslissing ook die van de andere met zich meebrengt (RvV 13 maart 2012, nrs. 77.128 en 77.130). Dat is in casu zo, nu heel der stukken van de motivering in de ene beslissing ook voorkomen in de andere.”

2.2. De Raad merkt op dat uit de uitwerking van de middelen duidelijk blijkt dat sommige van deze middelen, hoewel verzoeker dit niet uitdrukkelijk aangeeft, slechts zijn gericht tegen bepaalde van de aangevochten beslissingen en niet tegen andere beslissingen. In zoverre een middel geen duidelijke toelichting bevat die toelaat te begrijpen waarom een specifieke beslissing door een gebrek is aangetast kan het, op zich, niet leiden tot de nietigverklaring van deze specifieke beslissing. Verzoekers loutere vermelding dat de middelen moeten worden geacht betrekking te hebben op alle bestreden beslissingen doet hieraan geen afbreuk. Er kan slechts sprake zijn van een middel gericht tegen een bepaalde beslissing indien er een voldoende duidelijke omschrijving is van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door het bestreden besluit werd geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590). Daarnaast moet worden geduid dat het feit dat de eventuele gegrondheid van een middel gericht tegen één van de aangevochten beslissingen niet noodzakelijk impliceert dat ook de andere bestreden beslissingen door enig gebrek zijn aangetast. Het andersluidende standpunt dat de Raad in de twee arresten waarnaar verzoeker verwijst heeft ingenomen, en dat onverenigbaar is met dat van de Raad van State (cf. RvS 23 december 2013, nr. 10.181 (c); RvS 3 juli 2014, nr. 227.984), is ook reeds lang verlaten. Het gegeven dat delen van de motivering die zijn opgenomen in een beslissing ook zijn terug te vinden in een andere beslissing leidt op zich voorts niet tot het besluit dat de vaststelling dat een beslissing dient te worden vernietigd impliceert dat ook de andere beslissingen, die een andere juridische grondslag hebben en waarbij andere verplichtingen op verweerder rusten, dienen te worden vernietigd.

De Raad zal de aangevoerde middelen onderzoeken in functie van de beslissingen waartegen zij, gelet op de door verzoeker zelf verstrekte toelichting, zijn gericht.

2.3.1. Het kan niet ter discussie worden gesteld dat verzoekers derde middel, waarin expliciet wordt verwezen naar de verplichtingen die op verweerder rusten *“bij het nemen van een verwijderingsmaatregel”*, enkel is gericht tegen de bestreden beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en de bestreden beslissing tot terugleiding naar de grens. Verzoeker voert in dit middel de schending aan van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de formele motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zijn betoog in zijn syntheseseminarie luidt als volgt:

"Volgens [artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet] moet verweerder, bij het nemen van een verwijderingsmaatregel, rekening houden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken vreemdeling.

Uit het tweede middel blijkt dat verweerder geen of onvoldoende rekening heeft gehouden met het hoger belang van de dochter van verzoeker, en met het gezinsleven dat hij heeft met zijn moeder. Er dient rekening te worden gehouden met het hoger belang van het kind, ook al is de verwijderings-maatregel enkel gericht aan de ouder van het kind (HvJ 11 maart 2021, C-112/20).

Wat de gezondheidstoestand van verzoeker betreft, dient het volgende opgemerkt te worden. Volgens vaste rechtspraak van de Raad moet verweerder rekening houden met de actuele gezondheidstoestand van verzoeker (RvV 19 oktober 2017, nr. 193.928; 3 februari 2020, nr. 232.142; 14 september 2020, nr. 240.814).

Verzoeker kent sedert jaren een "onvoorstelbare zware verslaving" aan heroïne. De bestreden beslissingen noteren dat verzoeker sinds jaren leeft op methadon, dat is een geneesmiddel om van de verslaving af te geraken. "Reeds in 2013 stelde de rechter vast dat uw methadon gebruik, 135 mg, ontstellend hoog was".

In het administratief dossier bevindt zich een MEDCOI waaruit blijkt dat het medicijn methadon beschikbaar is in Azerbeidzjan. Echter is deze medicatie niet beschikbaar in de apotheken in Azerbeidzjan maar wordt het enkel toegediend in het ziekenhuis. Met andere woorden het medicijn wordt nooit meegegeven aan patiënten om het thuis toe te dienen. Dit impliceert dat verzoeker zich dagelijks moet laten opnemen in het ziekenhuis om zijn noodzakelijke medicatie te krijgen. Er rijzen twijfels over de mogelijkheid tot dagelijkse opname in een ziekenhuis, waarover verweerder geen onderzoek uitvoert.

Verzoeker verklaart ook lyreca te gebruiken, een geneesmiddel dat voorgeschreven wordt bij epilepsie, zenuwpijn, angstgevoelens en gespannenheid. Omtrent dit geneesmiddel bevindt zich geen enkele informatie in het administratief dossier. Het is aldus gissen of deze medicatie beschikbaar dan wel toegankelijk is in Azerbeidzjan, bevestigd door de Raad in de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid (RvV 4 juli 2022, nr. 274.952).

Naast zijn toxicomanie lijdt verzoeker aan hepatitis C. Ten gevolge van deze cumulatie aan gezondheidsproblemen is verzoeker door het RIZIV erkend als invalide en is een voorlopig bewindvoerder aangesteld om zijn goederen en zijn inkomen te beheren. De bestreden beslissingen stellen dat niet geweten is of dit nu nog het geval is, een eenvoudig contact met de moeder had verweerder hierover de nodige informatie kunnen geven.

Wat betreft de behandeling van hepatitis C in Azerbeidzjan kan noch uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier afgeleid worden of deze aldaar beschikbaar en toegankelijk is.

Volgens de bestreden beslissingen blijkt uit ingewonnen inlichtingen dat een dergelijk invaliditeits-systeem ook bestaat in Azerbeidzjan, maar er wordt naar geen enkele bron verwezen. Evenmin bevindt zich enig stuk in het administratief dossier dat deze bewering bevestigt, zoals de Raad in de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid terecht opmerkt (RvV 4 juli 2022, nr. 274.952). Het blijft bijgevolg bij een blote bewering, wat de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Daarenboven blijkt uit geen enkel stuk of verzoeker recht heeft op een uitkering van dit zogezegd invaliditeitssysteem (RvV 4 juli 2022, nr. 274.952). De voorwaarden om van dit invaliditeitssysteem te genieten worden niet vermeld. Het is bijgevolg onduidelijk of verzoeker zich hierop zou kunnen beroepen in Azerbeidzjan.

Verzoeker kan onmogelijk inkomsten verwerven om zijn eigen medicatie en medische behandeling te bekostigen. Hij is immers meer dan 66 % arbeidsongeschikt. Verweerder verwacht dit nochtans, compleet onterecht. Dit wordt eveneens bevestigd door de Raad tijdens de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid (RvV 4 juli 2022, nr. 274.952).

De "medische dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken" concludeert dat verzoeker zijn huidige therapie volledig in Azerbeidzjan verder kan zetten vermits de medische omkadering, methadon en alle faciliteiten er beschikbaar zijn. Dat is ook het geval met Rusland, hoewel methadon daar verboden is.

In de eerste plaats dient opgemerkt te worden dat met de mogelijkheden van behandeling en verzorging in Rusland geen rekening kan gehouden worden vermits verweerder de bedoeling heeft verzoeker naar Azerbeidzjan uit te zetten en hij bovendien de Russische nationaliteit niet heeft. Het is niet omdat verzoeker zegt dat hij in dat derde land een verzoek om internationale bescherming wil indienen, dat dat ook mogelijk is.

Verder geeft verweerder geen bronvermelding van de mogelijke verzorging en behandeling in Azerbeidzjan, tenzij dat dit zich in het administratief dossier bevindt.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, dat de (gedeeltelijke) omzetting is van artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn, juncto artikel 13 van deze richtlijn, vereist dat de motivering van een beslissing van verweerder afdoende is. Bovendien bepalen de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dat verweerder in de akte zelf de juridische en feitelijke overwegingen opneemt die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, en dit op een afdoende wijze. De mededeling van de motieven na de indiening van het beroep door neerlegging van het administratief dossier op de griffie van de Raad, kan dit niet goedmaken. Het brengt ook de wapengelijkheid in het gedrang. De vermelding in voetnoot dat het medisch advies kan opgevraagd worden via de dienst Openbaarheid van bestuur verandert hier niets aan, en is bovendien materieel onmogelijk bij indiening van een verzoek tot schorsing in UDN (RvV 30 augustus 2019, nr. 225.432; 7 juli 2020, nr. 238.111; RvS 9 juni 2022, nr. 253.942). Verweerder schendt bijgevolg de ingeroepen rechtsnormen.

Na inzage van het dossier blijkt dat in Azerbeidzjan methadon niet in apotheken beschikbaar is, maar enkel in ziekenhuizen. Verweerder kan niet verwachten dat verzoeker elke dag naar een ziekenhuis gaat om daar zijn methadon aan te schaffen. Er is bovendien geen enkele aanduiding over de kostprijs van dit geneesmiddel in een ziekenhuis, terwijl verzoeker bij aankomst geen inkomen zal hebben en niet kan werken, vermits zijn gezondheidstoestand dat niet toelaat daar hij invalide is.

Bovendien wijzen de openbaar toegankelijke bronnen op een andere werkelijkheid. In een verslag van 2 november 2021, E/c.12/AZE/co/4 van het Committee on economic, social and cultural rights van de Economic and social Council, Concluding observations on the fourth periodic report of Azerbaijan, blz. 9 en 10, nrs. 48 en 49, staat dat het Comité bezorgd is over de acute gezondheidsvoorwaarden van druggebruikers, zoals de beperkte toegang tot gezondheidsdiensten omwille van het sociale stigma. Het Comité is ook bezorgd over de beperkte toegang tot "opioïd substitution therapy and harm reduction programmes, in particular in prisons". Daarom moet het land maatregelen nemen om hieraan te verhelpen (www.ecoi.net). In een rapport van 25 augustus 2021 wijst OSAR, Azerbajdschan: Psychiatrische Versorgung, www.osar.ch, er op dat de openbare investeringen in de onderwijs- en verzorgingssector relatief klein zijn en vooral uitgaan naar infrastructuur, maar niet naar opleiding van gezondheidspersoneel, dat er corruptie heerst, dat de moderne medische apparatuur vaak niet gebruikt kan worden, dat de karige lonen in de gezondheidssector leiden tot inbreuken op de medische ethiek en corruptie bij het bezetten van plaatsen in de gezondheidsplaatsen, dat vanaf april 2021 een verplichte ziekteverzekering wordt ingevoerd en dat medische verzorging in openbare ziekenhuizen in theorie kosteloos is, maar dat het in de praktijk brengen hiervan problematisch verloopt en dat er in de praktijk nog steeds moet betaald worden. In de praktijk zijn alle gezondheidsinstellingen geprivatiseerd, en voor alles moet betaald worden op een informele wijze.

Hieruit blijkt dat verzoeker geen waarborg heeft op een gepaste behandeling van zijn ziekte in zijn land van herkomst. Zelfs indien de medische behandeling beschikbaar zou zijn, quod non, is deze niet toegankelijk voor verzoeker. Ten onrechte stellen de bestreden beslissingen dat zijn moeder hem kan vergezellen, gelet op wat aangevoerd wordt in het eerste middel. Daarenboven merkt de Raad op dat het kennelijk onredelijk is te verwachten van verzoekers moeder, een oudere dame, die ondertussen 67 jaar is en de afgelopen 27 jaar onafgebroken in België verblijft, terug zou keren naar Azerbeidzjan, waar ze geen woning heeft, om te zorgen voor haar zoon op wie ze geen vat heeft (RvV 4 juli 2022, nr. 274.952). Bovendien, zoals reeds uiteengezet in het eerste middel, heeft verzoekers moeder een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van Azerbeidzjan waardoor ze onmogelijk kan terugkeren naar haar land van herkomst. Verzoeker zal dus alleen in zijn land van herkomst zijn, zonder familie, zonder kennissen, zonder de taal te kennen, zonder inkomen, zonder huisvesting enz.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel en de formele motiveringsplicht worden kennelijk geschonden. Ook de Raad heeft geoordeeld dat een schending van de

zorgvuldigheidsplicht juncto artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet wordt aangetoond (RvV 4 juli 2022, nr. 274.952).

De nota met opmerkingen en repliek van verzoeker

De beschouwingen van verzoeker over de gezondheidstoestand van verzoeker heeft hij ondergebracht bij het middel m.b.t. artikel 3 EVRM. Deze werden hierboven reeds beantwoord.

Talrijke argumenten van verzoeker blijven onbeantwoord.

Het is overigens dit middel dat door het schorsingsarrest ernstig werd bevonden.”

2.3.2. Zoals reeds werd aangegeven in het arrest nr. 274 952 van 4 juli 2022 is de, in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet opgenomen, vereiste om bij het nemen van een beslissing tot verwijdering de gezondheidstoestand van de betrokken vreemdeling in aanmerking te nemen erop gericht om de aandacht van verweerder te vestigen op het eventuele risico op een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) door een vreemdeling met gezondheidsproblemen terug te sturen naar zijn land van herkomst.

Er moet worden vastgesteld dat verweerder heeft geprobeerd de verplichting om verzoekers gezondheidstoestand in aanmerking te nemen te respecteren. Hij heeft immers gemotiveerd dat verzoeker lijdt aan hepatitis en dat sprake is van een belangrijke verslavingsproblematiek die een behandeling vereist en hij heeft uiteengezet dat verzoeker zijn huidige therapie in Azerbeidzjan kan verderzetten, “*vermits de medische omkadering, methadon en alle faciliteiten er beschikbaar zijn*”. Zijn vaststelling dat de medicatie en opvolging die verzoeker nodig heeft ter behandeling van zijn verslavingsproblematiek ook in zijn land van herkomst beschikbaar zijn vindt steun in een uitgebreide nota, met bronvermelding, die werd opgenomen in het administratief dossier. Verzoeker voert evenwel aan dat de vaststelling dat de nodige medische zorgen beschikbaar zijn niet volstaat, nu niet vaststaat dat deze zorgen voor hem ook toegankelijk zullen zijn. Hij wijst er, met een verwijzing naar bronnenmateriaal, op dat niet zomaar kan worden aangenomen dat hij toegang zal hebben tot de vereiste zorgen en dat hij deze zorgen effectief zal kunnen genieten. Hij stelt dat hij in zijn land van herkomst geen familie of kennissen heeft op wie hij een beroep kan doen, dat hij de landstaal niet kent, dat hij in Azerbeidzjan geen inkomen heeft en dat hij er niet over huisvesting beschikt. Hij wijst er daarnaast op dat uit verslagen blijkt dat om gezondheids-zorg te kunnen genieten (informele) betalingen moeten worden gedaan.

Verweerder betwist niet dat verzoeker heden geen opvangnetwerk in Azerbeidzjan heeft. De overweging in de bestreden beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten dat verzoekers moeder eventueel tijdelijk met hem zou kunnen terugkeren doet hieraan geen afbreuk. Het is ook kennelijk onredelijk om te verwachten dat een oudere vrouw, die reeds zevenentwintig jaar in het Rijk verblijft, naar Azerbeidzjan, een land waar zij geen woning heeft, zou reizen om de zorg op zich te nemen van een zwaar drugverslaafde zoon op wie zij, zoals verweerder zelf aangeeft, geen vat heeft. Verweerder heeft ook aangegeven dat hij geen afhankelijkheidsband tussen verzoeker en zijn moeder in België weerhoudt. Gelet op het voorgaande kan dan ook niet zonder meer worden aangenomen dat verzoeker in Azerbeidzjan geen problemen zal kennen om de gepaste medische zorgen te krijgen omdat hij er zou kunnen terugvallen op de ondersteuning van zijn moeder.

Wat betreft de mogelijkheid om een inkomen te verwerven heeft verweerder overwogen dat verzoeker meer dan 66% arbeidsongeschikt is, doch dat dit niet impliceert dat hij niet mag werken. De Raad kan echter niet inzien hoe verzoeker, een drugsverslaafde, van wie werd vastgesteld dat hij grotendeels arbeidsongeschikt is, een voldoende inkomen uit een tewerkstelling zou kunnen verwerven. Het is, in casu, kennelijk onredelijk om te veronderstellen dat verzoeker, die trouwens ook bijna geen professionele voorgeschiedenis heeft, in een land waar hij niemand kent en de er gebruikte taal niet beheerst, zelf eenvoudig in een inkomen zou kunnen voorzien dat hem zou toelaten medische kosten te dragen.

Verweerder heeft tevens geduid dat er in Azerbeidzjan ook een invaliditeitssysteem bestaat. In het neergelegde administratief dossier wordt in dit verband verwezen naar inlichtingen die kunnen worden teruggevonden op een webadres. Dit stuk ontbrak in het dossier dat in een vorige procedure bij de Raad werd neergelegd. Er blijkt echter niet dat werd onderzocht of verzoeker op het invaliditeitssysteem waarnaar wordt verwezen een beroep kan doen en of de middelen die via dit systeem kunnen worden verkregen kunnen volstaan om de vereiste medische zorg te kunnen genieten. Het louter bestaan van

een mogelijkheid om, mits het voldoen aan bepaalde voorwaarden, als invalide een uitkering te krijgen in Azerbeidzjan laat, in voorliggende zaak, niet toe te concluderen dat de nodige medische zorgen voor verzoeker effectief (financieel) toegankelijk zullen zijn.

Verweerder werpt in zijn nota met opmerkingen nog op dat een centrumarts vaststelde dat verzoeker niet lijdt aan een ziekte *“die een inbreuk kan inhouden op artikel 3 van het EVRM”*. Hieruit kan de Raad niet afleiden dat deugdelijk werd onderzocht of de medische zorgen die verzoeker nodig heeft in zijn land van herkomst in de praktijk voor hem toegankelijk zijn. Het attest van de centrumarts waarnaar verweerder verwijst en waarin een dergelijke verklaring is opgenomen kan bovendien niet worden teruggevonden in het neergelegde administratief dossier.

Verzoeker stelt dat hij verklaarde ook het geneesmiddel lyreca te gebruiken. Hij houdt voor dat dit een geneesmiddel is dat wordt voorgeschreven bij epilepsie, zenuwpijn, angstgevoelens en gespannenheid. De Raad stelt vast dat verweerder in de bestreden beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 24 juni 2022 bevestigt dat verzoeker tijdens een nieuw gehoor op 9 juni 2022 aangaf dit medicijn te gebruiken. Ondanks het feit dat ook voormeld gehoorverslag ontbreekt in het neergelegde administratief dossier staat het dus niet ter discussie dat verzoeker verweerder op de hoogte stelde van het gebruik van een bijkomend geneesmiddel. Er blijkt niet dat verweerder onderzocht of dit geneesmiddel echt vereist is, of het beschikbaar is in Azerbeidzjan en of verzoeker het zou kunnen verkrijgen in dat land.

In zijn nota met opmerkingen stelt verweerder dat verzoeker met zijn toelichtingen niet aannemelijk maakt dat hij vanuit medisch oogpunt niet zou kunnen terugkeren naar het land van herkomst en evenmin aantoonst dat er een schending van artikel 3 van het EVRM dreigt. Hij betoogt dat niet in concreto wordt aangetoond dat verzoekers actuele medische toestand *“dermate ernstig en kritiek is dat kan worden besloten dat er dwingende humanitaire gronden zijn welke zich zouden verzetten tegen de uitvoering van de bestreden beslissing[en].”* Hij maakt hiermee niet aannemelijk dat hij zelf op een zorgvuldige wijze invulling heeft gegeven aan de verplichting die de wetgever hem, via artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, heeft opgelegd om bij het nemen van een verwijderingsmaatregel de gezondheidstoestand van de betrokken vreemdeling deugdelijk in aanmerking te nemen. Aangezien werd vastgesteld dat verzoeker lijdt aan hepatitis en zeer zwaar en langdurig verslaafd is, dat de medische problemen die verzoeker heeft tot gevolg hebben dat hij meer dan 66% arbeidsongeschikt is, dat, gezien verzoekers toestand, een bewindvoerder diende te worden aangesteld en gelet op het feit dat ook de arts die verweerder aanstelde om verzoekers medische toestand te beoordelen erkende dat er sprake is van een zware verslavingsproblematiek *“met nood aan gespecialiseerde opvang”* kan de Raad in casu niet concluderen dat een onvolledig onderzoek inzake de nood aan medische zorg volstaat om te besluiten dat, indien verzoeker wordt teruggestuurd naar Azerbeidzjan, een land waar hij geen netwerk, woning of inkomen heeft en waarvan hij de taal niet kent, er geen ernstig risico op een schending van artikel 3 van het EVRM bestaat.

Inzake de verwijzing van verweerder in zijn nota met opmerkingen naar de het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak N. v. het Verenigd Koninkrijk (EHRM, grote kamer, 27 mei 2008, nr. 26565/05) dient de Raad daarenboven te stellen dat voormeld rechtscollège in de meer recente zaak Paposhvili v. België (EHRM, grote kamer, 13 december 2016, nr. 41738/10) heeft verduidelijkt dat in situaties waarin sprake is van verwijdering van een ernstig zieke persoon en er zwaar-wegende gronden bestaan om aan te nemen dat deze, ofschoon er geen onmiddellijk levensgevaar is, door het ontbreken van of de gebrekkige toegang tot een passende behandeling in het ontvangende land een reëel risico zou lopen op een ernstige, snelle en onomkeerbare achteruitgang van zijn gezondheidstoestand die ernstig lijden of een aanzienlijke vermindering van de levensverwachting tot gevolg zou hebben er een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden weerhouden. De Raad leest nergens in de bestreden beslissingen dat zou zijn vastgesteld dat de aangevoerde medische problematiek niet ernstig is en dat het feit dat verzoeker niet langer medisch zou worden ondersteund geen ernstige of onomkeerbare achteruitgang van zijn gezondheidstoestand tot gevolg kan hebben. De Raad kan slechts uitgaan van de overwegingen die verweerder in de bestreden beslissingen opnam en waaruit blijkt dat hij het vereist achtte dat de medische zorgen die verzoeker in België krijgt kunnen worden verdergezet in het buitenland en opmerken dat niet vaststaat dat deugdelijk werd vastgesteld dat deze mogelijkheid bestaat.

Verzoeker kan worden gevolgd waar hij stelt dat verweerder is tekortgekomen aan de zorgvuldigheidsverplichting bij de beoordeling van de vraag of zijn gezondheidstoestand een beletsel kon vormen om de bestreden beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en de bestreden beslissing tot terugleiding naar de grens te nemen.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht iuncto artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet wordt aangetoond.

Het derde middel is, in de aangegeven mate, gegrond.

2.4. Gelet op het feit dat de vaststelling dat een onderdeel van het derde middel gegrond is, in casu, volstaat om over te gaan tot de vernietiging van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 juni 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 24 juni 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en van diens beslissing van dezelfde datum tot terugleiding naar de grens dienen het eerste middel – waarin een schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 5 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven iuncto artikel 20, eerste lid van de Vreemdelingenwet en de zorgvuldigheidsplicht “*ingeval van verwijdering [...] naar Azerbeidzjan*” wordt aangevoerd – en het vijfde middel – dat blijkt de verstrekte uiteenzetting enkel betrekking heeft op het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten van 2 juni 2022 –, evenals de onderdelen van de andere middelen die betrekking hebben op verwijderingsbeslissingen, niet meer te worden onderzocht. De vernietiging van de bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten en van de bestreden beslissing tot terugleiding naar de grens heeft tot gevolg dat verzoeker niet meer beschikt over een titel om verzoeker naar Azerbeidzjan over te brengen en de eventuele gegrondheid van de andere (onderdelen van) middelen kan niet leiden tot een ruimere vernietiging van deze verwijderingsbeslissingen.

2.5. De vaststelling dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten van 2 juni 2022 dient te worden vernietigd impliceert dat ook de, op dezelfde dag genomen, beslissing tot het opleggen van een inreisverbod met een geldigheidsduur van tien jaar moet worden vernietigd. Deze beslissing werd immers genomen met toepassing van artikel 74/11, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet en uit voormelde bepaling blijkt dat een inreisverbod slechts kan worden opgelegd indien het gepaard gaat met een beslissing tot verwijdering.

2.6.1. In zijn vierde middel, dat betrekking heeft op de beslissing tot beëindiging van het verblijf van 2 juni 2022, voert verzoeker de schending aan van de artikelen 22, § 1, 3° en 23 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht.

In zijn synthesesamenvatting verschaft verzoeker de volgende toelichting:

“Krachtens artikel 22 van de Vreemdelingenwet kan de staatssecretaris een einde maken aan het verblijf van o.m. de gevestigde derdelandsonderdaan, zoals verzoeker, om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Krachtens artikel 23 van dezelfde wet moet het gedrag van verzoeker een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging zijn voor een fundamenteel belang van de samenleving. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in België. Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.

Het staat vast dat sinds zeer lang verzoeker een zeer laakbaar en gevaarlijk gedrag vertoont. Zijn moeder weet dat de gebeurtenissen tijdens zijn jeugd hem zware trauma's hebben opgeleverd, net zo overigens aan haarzelf. Dat is geen goedkeuring, maar een mogelijke verklaring voor zijn zeer zware drugsverslaving. En dat is geen rechtvaardiging, maar wel een verklaring voor de talrijke misdrijven die hij heeft gepleegd.

Eerste onderdeel

Tegen artikel 22 van de Vreemdelingenwet werd een beroep tot nietigverklaring ingediend bij het Grondwettelijk Hof, omdat het niet meer onmogelijk is het verblijf te beëindigen van een vreemdeling in België geboren of hier aangekomen vooraleer hij 12 jaar oud was, zoals voor de wijziging van de wet in 2017. Het Hof heeft in arrest 112/2019 verklaard dat de wet niet strijdig is met de Grondwet voor zover aan het verblijf van zulke vreemdelingen het verblijf kan beëindigd worden wanneer het ernstig gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid te maken heeft met terrorisme of zeer zware criminaliteit.

Verzoeker was 13 toen hij in België is aangekomen.

Echter, artikel 22, § 1, 3° van de Vreemdelingenwet maakt geen onderscheid naargelang de vreemdeling in België aangekomen is wanneer hij 11 jaar dan wel 13 jaar oud is. De filosofie van de huidige bepalingen van de artikelen 22 en 23 van de Vreemdelingenwet is, hoe jonger de vreemdeling was wanneer hij aankwam in België en hoe langer hij hier verblijft, des te zwaardere criminaliteit hem ten laste moet kunnen gelegd worden. In het arrest 112/2019, B.24.5, verwijst het Grondwettelijk Hof naar rechtspraak van het EHRM inzake artikel 8 EVRM waar geen onderscheid gemaakt wordt tussen kinderen [die] in het gastland aangekomen vóór of na de leeftijd van 12 jaar.

Verzoeker verblijft sinds 27 jaar in België vanaf de leeftijd van 13 jaar. Verzoeker heeft overigens zijn land verlaten in december 1993 toen hij nog geen 12 jaar oud was.

Artikel 23 van de Vreemdelingenwet vereist een concreet en individueel onderzoek. De zwaarste veroordeling die verzoeker opgelopen heeft is een gevangenisstraf van 2 jaar (in beroep op 1 juni 2022, terwijl in eerste aanleg het ging om 37 maanden). Geen enkele veroordeling komt zelfs maar in de buurt van een criminele straf. Het is niet kennelijk onredelijk te veronderstellen dat een vreemdeling die in België is aangekomen toen hij 11 jaar oud was en sinds 15 jaar hier verblijft, minder banden met België kan hebben dan verzoeker en sommige banden met het land van herkomst, terwijl deze laatste al zijn banden heeft met België en geen enkele met zijn land van herkomst.

Daarom heeft verweerder onvoldoende een concrete en individuele beoordeling gemaakt van het gevaar dat van verzoeker uitgaat, en onvoldoende de elementen beoordeeld vermeld in artikel 23 Vw. Dit artikel juncto artikel 22 van de Vw. is bijgevolg geschonden.

Tweede onderdeel

Deze onzorgvuldige beoordeling is des te meer duidelijk nu verweerder wel vermeldt dat de straf door het Hof van beroep werd herleid tot 2 jaar, maar niet eens de motivering ervan bespreekt, terwijl de uitspraak dateert van meer dan 3 weken vooraleer het laatste bevel genomen wordt. De bestreden beslissingen vermelden dat in het vorig arrest van het Hof van beroep een "laatste kans" wordt gegeven, maar om een juiste en concrete beoordeling van het individuele geval te maken, dient geweten te worden waarom het Hof op 1 juni 2022 de straf verminderd heeft met 13 maanden. Dat zegt of onderzoekt verweerder niet, wat een ernstige schending van het zorgvuldigheidsbeginsel met zich meebrengt. Bovendien verwijst verweerder nog naar de motivering van het gewijzigd vonnis van de correctionele rechtbank, dat niet meer bestaat want vervangen door het arrest van 1 juni 2022. Ook dit schendt het zorgvuldigheidsbeginsel.

De nota met opmerkingen

Eerste onderdeel

1. Verzoeker kan bezwaarlijk betwisten dat hij zich schuldig gemaakt heeft aan zwaarwichtige feiten en dat hij ondanks veroordelingen zich steeds opnieuw schuldig heeft gemaakt aan misdrijven. Hij kan evenmin betwisten dat zijn verblijfsrecht beëindigd werd en dat hij aldus voldoet aan de voorwaarden van artikel 7, eerste lid, 13° Vw. Op grond van de specifieke omstandigheden is het geenszins kennelijk onredelijk dat besloten werd dat er ernstige redenen zijn van openbare orde en dat verzoeker een ernstig, reëel en actueel gevaar uitmaakt voor de openbare orde;

2. M.b.t. de schending van de artikelen 21 en 22 van de Vreemdelingenwet: de verwijzing naar het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 112/2019 is niet relevant, vermits het daarin gaat om de vreemdelingen in België geboren of minder dan 12 jaar oud bij aankomst in België, wat niet het geval was met verzoeker;

3. Het komt verweerder toe om op individuele basis te onderzoeken wat in het persoonlijk gedrag van een vreemdeling of in de strafbare feiten die hij heeft gepleegd een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die ter bescherming van de openbare orde of de nationale veiligheid een beslissing die een beperking van het inreisrecht of het verblijfsrecht van een vreemdeling inhoudt, kan rechtvaardigen (HvJ 13 september 2016, C-304/14, CS, punt 46). Verweerder verwijst ook naar andere rechtspraak van het Hof van Justitie, naar de parlementaire bescheiden en naar rechtspraak van het EHRM. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat op onjuiste of kennelijk onredelijke wijze toepassing werd gemaakt van artikel 22, § 1,3° van de Vreemdelingenwet.

Tweede onderdeel

Replik van verzoeker

Eerste onderdeel

1. Dit is een algemene beschouwing die geen repliek noodzaakt

2. Verweerder heeft kennelijk het eerste onderdeel niet begrepen.

Het is weliswaar juist dat het Grondwettelijk Hof een nieuwe wet beoordeelt m.b.t. het feit dat nu opnieuw (net zoals tot in 2005) vreemdelingen die in België geboren zijn of hier aangekomen vóór de leeftijd van 12 jaar kunnen verwijderd worden.

Maar de eis tot individuele beoordeling (art. 23 Vw.) brengt met zich mee dat de minimumleeftijd van aankomst in België geen fetisj mag zijn, wat verweerder ervan maakt.

3. Het gaat hier enkel om algemene beschouwingen en verwijzingen naar rechtspraak, die geen antwoord behoeven.

Tweede onderdeel

?

Verzoeker heeft tevergeefs gezocht naar enige argumentatie hieromtrent.”

2.6.2. Artikel 22, § 1, 3° van de Vreemdelingenwet laat de bevoegde minister, c.q. staatssecretaris, toe om een einde maken aan het verblijf van de onderdaan van een derde land die is gemachtigd of toegelaten tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk sinds ten minste tien jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijft om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Overeenkomstig artikel 23 van de Vreemdelingenwet dient verweerder hierbij het persoonlijk gedrag van de betrokken vreemdeling in aanmerking te nemen en kan hij slechts tot de beëindiging van het verblijf overgaan indien uit het gedrag van deze vreemdeling een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving blijkt.

Verzoekers uiteenzetting dat het Grondwettelijk Hof (GwH 18 juli 2019, nr. 112/2019) reeds aangaf dat de wetgever de bedoeling had om de verwijdering van vreemdelingen die in België zijn geboren of vóór de leeftijd van twaalf jaar op het grondgebied zijn aangekomen enkel toe te laten in het geval van een zware bedreiging van de nationale veiligheid of op grond van zeer zware feiten, namelijk daden van terrorisme of zeer zware criminaliteit, houdt niet in dat verweerder, in casu – gelet op het feit dat verzoeker niet in het Rijk is geboren en hij pas nadat hij twaalf jaar oud was geworden naar België kwam –, enige appreciatiefout maakte of dat hij de bepalingen van de artikelen 22, § 1, 3° of 23 van de Vreemdelingenwet miskende.

Het betoog van verzoeker dat uit voormeld arrest van het Grondwettelijk Hof kan worden afgeleid dat hoe jonger een vreemdeling was bij zijn aankomst in België en hoe langer deze vreemdeling in het Rijk verblijft hoe zwaarder de feiten die hem ten laste kunnen worden gelegd dienen te zijn om te kunnen besluiten dat het verblijf kan worden beëindigd laat op zich ook niet toe te oordelen dat verweerder, in voorliggende zaak, de artikelen 22, § 1, 3° of 23 van de Vreemdelingenwet heeft geschonden.

De vaststelling dat verzoeker nooit werd veroordeeld tot een criminele straf impliceert niet dat verweerder niet vermag te oordelen dat uit zijn gedrag blijkt dat hij een ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. Het is immers niet zo dat alleen wanneer een vreemdeling misdrijven heeft gepleegd waarvoor de wetgever een bepaalde strafmaat heeft voorzien er kan worden vastgesteld dat deze vreemdeling een gedrag vertoont waaruit kan worden afgeleid dat hij een ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. Er bestaat geen beperkende lijst met misdrijven waaruit een dergelijk gevaar kan worden afgeleid. Het gegeven dat feiten die worden bestraft met zware straffen vaak eenvoudiger toelaten te besluiten dat de vreemdeling die deze misdrijven pleegde een ernstig gevaar vormt voor de openbare orde sluit niet uit dat verweerder rekening kan houden met de aard, de veelheid en de gevolgen van de misdrijven die door een vreemdeling worden gepleegd en hierbij ook misdrijven waarvoor in een lagere strafmaat is voorzien in aanmerking neemt. Gelet op de nagestreefde doelstelling – de bescherming van de nationale veiligheid of de openbare orde – is het van belang te kunnen vaststellen of uit het gedrag van de betrokken

vreemdeling blijkt dat hij een dusdanig gevaar voor de samenleving vormt dat een verdere toekenning van een verblijfstitel niet langer kan worden verantwoord. Een individueel onderzoek, waarbij de banden die de betrokken vreemdeling in het Rijk heeft worden afgewogen tegen de bedreiging die van hem uitgaat voor andere burgers, is dus steeds vereist. Dit blijkt ook uit de voorbereidende werken van de wet 24 februari 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken waarbij de artikelen 22 en 23, zoals zij heden bestaan, in de Vreemdelingenwet werden ingevoerd. In de memorie van toelichting van deze wet kan hierover het volgende worden gelezen:

“Wanneer zij overweegt een einde te maken aan het verblijf om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, moet de bevoegde overheid dus, geval per geval, nagaan of de bedreiging die de betrokkene vertegenwoordigt wel voldoende ernstig is om dat te doen, gelet op zijn verblijfsstatus. Daartoe moeten alle relevante gegevens, feitelijke en juridische, die specifiek zijn voor het geval in aanmerking worden genomen.” (Parl.St. Kamer 2016-2017, nr. 2215/001, 24).

Uit de motivering van de beslissing tot beëindiging van het verblijf blijkt dat verweerder rekening heeft gehouden met het feit dat verzoeker reeds meer dan tien jaar tot een verblijf in het Rijk is gemachtigd. Verweerder heeft geoordeeld dat hij verzoekers verblijf desondanks kon beëindigen. Hij heeft hierbij verwezen naar het gegeven dat verzoeker, die veertig jaar oud is, het voorwerp uitmaakt van eenennegentig processen-verbaal en van dertien veroordelingen. Hij heeft de strafbare feiten die verzoeker pleegde uitvoerig toegelicht en hij heeft geduid dat op basis van de voorliggende feiten blijkt dat verzoeker “hardleers” is, dat hij “een onbetrouwbaar karakter heeft”, dat hij “geen greintje respect heeft voor de fysieke en de psychische integriteit noch voor het eigendomsrecht van anderen”, dat hij schijnbaar niet begrijpt dat zijn gedrag “maatschappelijk onaanvaardbaar is” en dat uit het feit dat hij telkens weer strafbare feiten pleegt een verder risico op recidive blijkt. Verweerder heeft daarnaast aangegeven dat verzoeker “ongevoelig voor straf en detentie” is. Hij heeft er tevens op gewezen dat ook de veroordelingen door de politierechtbank die verzoeker opliep niet mogen worden geminimaliseerd en hierbij verwezen naar het gevaar dat andere burgers lopen door het handelen van verzoeker. Verweerder heeft dit verwoord als volgt:

“Uw gebrek aan verantwoordelijkheidszin neemt gevaarlijke proporties aan in het verkeer. Talrijke keren werd u betrapt op het rijden onder invloed en zonder rijbewijs. In enkele gevallen pleegde u vlucht-misdrijf. De gevaren van het verkeer zijn algemeen bekend. Het rijden onder invloed is levensgevaarlijk. De jarenlange sensibiliseringscampagnes om dit gevaar in te perken zijn aan u voorbijgegaan. Blijkbaar beseft u niet dat deelnemen aan het verkeer de naleving van alle verkeersregels impliceert. U staat totaal niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt. Uw roekeloos rijgedrag kan mensenlevens kosten. De verkeersveroordelingen die u telkens weer opliep hebben geen gedragsverandering teweeg gebracht. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan gemeenschapszin. Dat u de veiligheid van de andere weggebruikers in het gedrang bracht, getuigt nogmaals van uw onverschilligheid ten aanzien van de samenleving.”

Verweerder heeft ook, op correcte gronden, gewezen op het feit dat verzoeker de kansen die hem worden geboden om iets te doen aan zijn verslavingsproblematiek niet grijpt en dat de weigering om hieraan te verhelpen ertoe leidt dat hij een permanent ernstig gevaar vormt voor de openbare orde.

Verzoeker toont met zijn beschouwingen niet aan dat verweerders argumentatie inzake het ernstig gevaar dat uit zijn gedrag kan worden afgeleid en de risico's die onschuldige burgers lopen ingevolge zijn handelen incorrect of kennelijk onredelijk is.

Waar verzoeker voorhoudt dat hij enkel banden heeft met België en geen met Azerbeidzjan kan het volstaan te stellen dat verweerder geenszins ontkent dat verzoeker banden heeft met het Rijk, doch heeft aangegeven waarom hij geen groot gewicht wenst toe te kennen aan deze banden en hij de bescherming van de openbare orde laat primeren. Verweerder heeft vastgesteld dat verzoeker de vele kansen die hem werden geboden niet heeft gegrepen en dat hij volhardt in zijn onaanvaardbaar en voor derden gevaarlijk gedrag. Hij heeft hieruit afgeleid dat het niet langer te verantwoorden is om verzoeker tot een verder verblijf in het Rijk toe te laten. Verweerder heeft door aldus te handelen de bepalingen van artikel 23, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet niet geschonden. Verzoekers betoog dat hij geen banden meer heeft met het land waar hij werd geboren en een groot deel van zijn jeugd doorbracht wijzigt hier niets aan.

Verzoekers vaststelling dat het hof van beroep, bij arrest van 1 juni 2022, een initieel door de correctionele rechtbank opgelegde gevangenisstraf van zeventig maanden heeft herleid tot een gevangenisstraf van twee jaar, zijn betoog dat het van belang is te weten waarom dit gebeurde – waarbij hij nalaat hieromtrent enige verduidelijking te geven – en dat de motivering van het gewijzigde vonnis van de correctionele rechtbank van 4 oktober 2021 niet meer bestaat, is voorts niet van dien aard dat kan worden besloten dat verweerder verzoekers gedrag verkeerd heeft ingeschat of dat de determinerende feiten waarop hij zich baseerde incorrect zijn.

Een schending van de artikelen 22, § 1, 3° en 23 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht die tot de vernietiging van de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf kan leiden wordt niet aangetoond.

Het middel is ongegrond

2.7.1. In een tweede middel, dat minstens ten dele is gericht tegen de beslissing tot beëindiging van het verblijf, voert verzoeker de schending aan van artikel 8 van het EVRM en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In zijn synthesesemorie geeft verzoeker de volgende toelichting:

“Eerste onderdeel.

De bestreden beslissingen vermelden dat verzoeker samen met zijn moeder in mei 1995 in België aangekomen is. Er wordt niet betwist dat verzoeker geen andere familie heeft, noch in België, noch in zijn land van herkomst noch in enig ander land.

De bestreden beslissingen stellen terecht dat, opdat de relatie tussen een ouder en zijn/haar meerderjarig kind een beschermingswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM kan uitmaken, er bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist zijn die anders zijn dan de gewone affectieve en emotionele banden (EHRM 15 oktober 2003, Mokrani/Frankrijk; 15 mei 2012, Nacic/Zweden; 9 april 2019, 1.M./Zwitserland; RvS 18 oktober 2016, nr. 236.170).

Volgens de bestreden beslissingen worden zulke bijkomende elementen van afhankelijkheid niet aangetoond.

De bestreden beslissingen vermelden de volgende gegevens:

Moeder en zoon hebben altijd samengewoond, uitgezonderd recent een korte periode. Verzoeker verklaart dat, wanneer hij vrijkomt, hij opnieuw bij zijn moeder zal gaan wonen;

Deze bezoekt hem regelmatig in de gevangenis;

Verzoeker is zeer zwaar verslaafd aan heroïne en is erkend als gehandicapte. Bovendien is er sinds een aantal jaren door de vrederechter een bewindvoerder aangesteld die zijn goederen en inkomen beheert.

Vooruit uit het laatste element blijkt dat verzoeker niet alleen kan leven en dat hij de hulp van een derde persoon nodig heeft, waarvoor de moeder de meest aangewezen persoon is. Dit kan beschouwd worden als mantelzorg. Een persoon die zulke zorg nodig heeft, toont bijkomende elementen van afhankelijkheid aan (RvV 2 februari 2016, nr. 161.196).

Op 40 jaar tijd heeft verzoeker slechts vier maanden alleen gewoond in een sociale woning, namelijk in de periode van 1 juni 2021 tot 4 oktober 2021, dit met intensieve ondersteuning en begeleiding van het OCMW. De overige tijd van zijn leven heeft verzoeker steeds bij zijn moeder gewoond, met uitzondering van de periodes in de gevangenis. Nu verzoeker niet meer van zijn vrijheid beroofd is, woont hij opnieuw in bij zijn moeder te 8000 Brugge, [...]. Dit gegeven toont des te meer de afhankelijkheidsverhouding aan tussen verzoeker en zijn moeder enerzijds en dat verzoeker niet in staat is alleen te wonen anderzijds. Door aan te nemen dat verzoeker zelfstandig kan wonen vermits hij reeds alleen gewoond heeft, maakt verweerder een serieuze inschattingfout. Deze periode van zogezegd zelfstandig wonen gedurende vier maanden is verwaarloosbaar ten aanzien van verzoekers leeftijd van 40 jaar. Verweerder schendt de zorgvuldigheidsplicht.

Het kan niet ontkend worden dat de bestreden beslissingen een inmenging uitmaken in het gezinsleven dat bestaat tussen moeder en zoon. Om te weten of het om een beschermingswaardig gezinsleven gaat -zijn er bijzondere elementen van afhankelijkheid?- moet verweerder hierover een nauwkeurig onderzoek uitvoeren. Immers, vooraleer een beslissing te nemen, moet verweerder een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek voeren van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben (vaste rechtspraak, o.m. RvV 23 juni 2022, nr. 274.580).

De bestreden beslissingen stellen koudweg dat er geen bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen moeder en zoon bestaan. Dat kan niet aangenomen worden. Een nauwkeurig onderzoek van de bestaande elementen, alsook de zorgvuldigheidsplicht, vereist dat de voornoemde elementen onderzocht worden en beoordeeld worden of ze al dan niet bijkomende elementen van afhankelijkheid uitmaken.

Door de stellen dat er "geen" zulke elementen zijn, voert verweerder geen nauwkeurig onderzoek en beslist hij op een onzorgvuldige wijze.

Bijgevolg zijn artikel 8 EVRM en de zorgvuldigheidsplicht geschonden.

Tweede onderdeel

Ook met betrekking tot het privéleven in de zin van artikel 8 EVRM dient verweerder een fair balance te maken tussen de belangen van verzoeker en die van de samenleving, waarbij hij met alle pertinente elementen rekening dient te houden.

Voor zover de Raad moest oordelen dat tussen verzoeker en zijn moeder geen beschermingswaardig gezinsleven bestaat, valt deze relatie onder het begrip privéleven (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland; 2 juni 2005, Znamenskaya/Rusland, § 27; 18 december 2018, Saber en Boughassal/Spanje, § 39; RvV 8 januari 2016, nr. 159.616; 24 maart 2017, nr. 184.319; 21 december 2017, nr. 196.963; 14 december 2018, nr. 214.051; 21 februari 2019, nr. 217.248).

Verweerder vermeldt m.b.t. het privéleven het spreken van de taal, het volgen van een opleiding en het hebben van werk, vriendenrelaties en het deelnemen aan het verenigingsleven. Hij aanvaardt dat een verwijdering uit België een inmenging vormt in het privéleven van verzoeker gezien de duur van zijn verblijf in België.

Bij het maken van de balans houdt verweerder echter geen rekening met het voornaamste element van het privéleven, met name de relatie tussen verzoeker en zijn moeder. Deze banden zijn zeer hecht, daar zij altijd hebben samengewoond met uitzondering van een korte periode, en de ene de enige familie is voor de andere.

Het volstaat niet dat verweerder een balans maken tussen de concurrerende belangen, hij moet dat ook op een correcte manier doen (RvS 26 september 2018, nr. 242.436; 21 oktober 2019, nr. 245.827; RvV 19 mei 2016, nr. 167.798; 29 maart 2017, nr. 184.616; 27 april 2017, nr. 186.151; 20 oktober 2017, nr. 194.029; 24 augustus 2018, nr. 208.200).

Door met het voornaamste element van het privéleven geen rekening te houden, toont verweerder niet aan dat hij het juiste evenwicht heeft gezocht tussen de belangen van verzoeker en de samenleving. Aldus heeft hij artikel 8 EVRM geschonden. Vermits de Raad als annulatierechter niet de balans kan maken in de plaats van verweerder, moeten de bestreden beslissingen vernietigd worden.

Derde onderdeel

De bestreden beslissingen vermelden dat verzoeker verklaart vader te zijn van een dochter, dat hij deze nog niet erkend heeft maar wel van plan is dit te doen. Hij geeft geen andere informatie over dit kind noch over haar moeder. Hij ontvangt in de gevangenis geen bezoek van dit kind. Er is geen bewijs van het feit dat hij een dochter heeft.

Er is een vermoeden dat de relatie tussen ouder en minderjarig kind als een beschermingswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM wordt beschouwd (EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland, § 151; RvV 23 november 2021, nr. 264.135). Gezinsleven is niet beperkt tot relaties binnen het huwelijk maar behelst ook de facto-relaties. Een kind geboren buiten het huwelijk maakt ipso facto deel uit van een gezin vanaf de geboorte. In beginsel is samenwoning tussen ouder en minderjarig kind vereist, maar

uitzonderlijk kunnen er andere factoren zijn die aantonen dat er gezinsleven bestaat. Daar waar het een mogelijke relatie betreft die zich zou kunnen ontwikkelen tussen ouder en kind geboren buiten het huwelijk en zijn natuurlijke vader, zijn relevante factoren de aard van de relatie tussen de natuurlijke ouders en de belangstelling die de vader toont voor het kind. Een zuiver biologische verwantschap is evenwel onvoldoende (EHRM 1 juni 2004, L/Nederland, §§ 35- 37). Het Hof benadrukt dat er ook sprake kan zijn van gezinsleven in geval van "potential relationship wich may develop between a natural father and a child born out of wedlock" (EHRM (dec.) 29 juni 1999, Nylund/Finland, biz. 14).

Er wordt herhaald dat verweerder een nauwkeurig en volledig onderzoek moet voeren naar het bestaan en de consistentie van een gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM, en rekening moet houden met alle pertinente elementen die hij kent of kan kennen. Daarbij heeft hij een procedurele plicht om zelf op onderzoek te gaan.

Verzoeker heeft in de door hem ingevulde vragenlijst de naam, voornaam en gemeente vermeld waar het kind woont. Vermits verweerder toegang heeft tot het Rijksregister, was het eenvoudig geweest om het adres van het kind, en bijgevolg ook van de moeder, op te sporen. Verweerder had minstens de moeder kunnen vragen of er al dan niet een biologische band bestaat tussen haar kind en verzoeker en, zo ja, of zij eventueel akkoord zou gaan dat hij het kind erkent en er een bepaald contact mee heeft. Ook een contact met de moeder van verzoeker zou verweerder de nodige informatie kunnen geven over deze biologische band, vermits zij goed op de hoogte is van verzoekers leven en zij de moeder van het kind kent.

Indien geen enkele andere man het kind erkend heeft, en het kind dus geen vader heeft, zou het in haar belang zijn dat verzoeker wel het kind erkent en minstens een minimale relatie met haar ontwikkelt. Vermits het Straatsburgse Hof meent dat ook rekening dient gehouden te worden met de potentiële relatie die tussen vader en kind zou kunnen ontwikkeld worden, was deze contactname van verweerder een noodzakelijke voorwaarde om te kunnen nagaan of de banden, die nu onvoldoende hecht zijn, zich in de toekomst zouden kunnen ontwikkelen tot een toestand van een voldoende hechte relatie om een beschermenswaardig gezinsleven te kunnen vormen in de zin van artikel 8 EVRM. Door dit niet te doen, heeft verweerder de procedurele verplichting die op hem rust, geschonden.

Het is cynisch te stellen dat verzoeker had "nochtans de kans om uw beweringen met concrete gegevens te onderhouden", terwijl hij zich in de gevangenis bevindt.

De nota met opmerkingen

M.b.t. artikel 8 EVRM kan enkel vastgesteld worden dat verzoeker geen enkel bewijs bijbrengt dat hij daadwerkelijk een dochter heeft, laat staan dat hij aantoont een beschermenswaardig gezinsleven met die dochter te onderhouden (derde onderdeel).

M.b.t. zijn moeder stelt de bestreden beslissing terecht dat verzoeker meerderjarig is en een bijzondere afhankelijkheid niet wordt aangetoond. Bovendien primeren de belangen van de samenleving op die van verzoeker (eerste onderdeel).

Replik van verzoeker

Verweerder houdt geen rekening met de leer van het in het beroep vermelde arrest Nylund, en de procedurele plicht die voor hem uit artikel 8 EVRM voortvloeit (derde onderdeel).

Wat het eerste onderdeel betreft beperkt verweerder zich tot een algemene beschouwing, zonder concreet in te gaan op de argumentatie van verzoeker.

Verzoeker noteert dat verweerder niet antwoordt op het tweede onderdeel."

2.7.2. Verzoeker geeft allereerst aan niet akkoord te gaan met verweerders argumentatie dat hij niet afhankelijk is van zijn moeder en dat niet blijkt dat hij een gezin met haar vormt. Hij verwijst hierbij naar het langdurige samenwonen met zijn moeder. Uit de motivering van de beslissing tot beëindiging van het verblijf blijkt evenwel dat verweerder het feit dat verzoeker en zijn moeder langdurig samenwoonden en dat zij hem in de gevangenis bezocht bij zijn besluitvorming heeft betrokken. Verweerder heeft geoordeeld dat uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd gezinsleven tussen meerderjarige kinderen en hun ouders kan worden

gesproken indien, naast affectieve banden, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Hij heeft uiteengezet dat een dergelijke afhankelijkheidsband niet kan worden afgeleid uit het feit dat er een financiële ondersteuning wordt gegeven of dat er een gezamenlijke verblijfplaats is.

Door te betogen dat hij zwaar verslaafd is aan heroïne, dat hij werd erkend als invalide en dat er een bewindvoerder werd aangesteld om zijn goederen en inkomen te beheren toont verzoeker geenszins aan dat hij bijzonder afhankelijk is van zijn moeder. Het gegeven dat verzoeker werd erkend als invalide en dat hij, ingevolge hiervan, een uitkering ontving toont aan dat hij om in zijn levensonderhoud te voorzien een beroep kon doen op het Belgische sociale zekerheidssysteem en leidt niet tot het besluit dat hij op enigerlei wijze afhankelijk was van zijn moeder. Het gegeven dat een vrederechter oordeelde dat een bewindvoerder diende te worden aangesteld om verzoeker bij te staan bij het beheer van zijn goederen en inkomsten toont ook niet aan dat verzoekers moeder enige rol opnam waaruit zou kunnen worden afgeleid dat verzoeker van haar afhankelijk was. Verzoeker kan ook niet worden gevolgd in zijn betoog dat, aangezien hij verslaafd is aan verdovende middelen, hij een invaliditeitsuitkering ontvangt en dat een bewindvoerder werd aangesteld, zijn moeder moet worden beschouwd als de meest aangewezen persoon om op te treden als zijn mantelzorger. Zijn moeder is immers een zevenenzestig jaar oude vrouw die, zoals verweerder aangeeft, duidelijk geen vat heeft op verzoeker, zodat niet kan worden ingezien hoe deze vrouw de zorg voor verzoeker zou kunnen opnemen. Het feit dat een bewindvoerder werd aangesteld, dat een uitkering werd toegekend en dat verzoeker zelf aangeeft dat hij voor hij in de gevangenis werd opgenomen in een sociale woning verbleef waar hij werd ondersteund door personeelsleden van het OCMW toont slechts aan dat allerlei andere personen een ondersteunende rol dienden op te nemen.

Er moet ook worden geduïd dat in de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf niet wordt gesteld dat wordt aangenomen dat verzoeker alleen kan wonen omdat hij voorheen reeds alleen woonde. Verzoeker stelt dan ook onterecht dat verweerder het zorgvuldigheidsbeginsel schendt door uit te gaan van deze veronderstelling. Verzoeker heeft daarenboven erkend dat hij een tijdlang alleen woonde, zodat er hoe dan ook geen sprake kan zijn van een incorrecte veronderstelling op dit vlak.

Verzoeker maakt met zijn uiteenzetting niet aannemelijk dat verweerder een relevant gegeven over het hoofd heeft gezien en onterecht motiveerde dat er geen bijzondere afhankelijkheidsband tussen verzoeker en zijn moeder kan worden vastgesteld die zou toelaten te oordelen dat zij een beschermenswaardig gezinsleven hebben.

Verweerder heeft ook rekening gehouden met verzoekers verklaring dat hij een kind in België heeft. Hij heeft in dit verband uiteengezet dat verzoeker naliel enig bewijsstuk over te maken waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij daadwerkelijk de vader is van een kind dat in België verblijft en dat hij met dit kind een beschermenswaardig gezinsleven onderhoudt. Hij heeft er tevens op gewezen dat verzoeker in de gevangenis geen bezoek ontving van een kind. Door uiteen te zetten dat er een vermoeden bestaat dat ouders een gezinsleven hebben met hun kinderen en door te voorzien in een theoretische uiteenzetting omtrent een potentiële relatie toont verzoeker niet aan dat verweerdere vaststelling dat er geen enkel bewijs is dat hij de vader is van een in België verblijvend kind incorrect is. Zo verzoeker een kind zou hebben en er enige beschermenswaardige relatie met dit kind zou bestaan dan mag worden aangenomen dat verzoeker dit eenvoudig kan bewijzen. Verzoeker, die voor de bestreden beslissingen werden genomen ruim de tijd had om stukken aan te brengen, heeft dit niet aangetoond. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt kan uit het gegeven dat hij in de gevangenis zat niet worden afgeleid dat er belemmeringen zouden bestaan om bewijsstukken aan te brengen. Verzoeker kon immers ook vanuit de gevangenis contacten met de buitenwereld onderhouden en bewijsstukken aanvragen. Het kwam in casu niet toe aan verweerder om, op grond van loutere verklaringen van verzoeker, na te gaan of hij de vader was van een bepaald kind dat hij nooit erkende.

Zoals verzoeker terecht aangeeft betwist verweerder daarnaast niet dat de beslissing tot beëindiging van het verblijf in inmenging uitmaakt in zijn privéleven. Waar verzoeker erop wijst dat de relatie met zijn moeder ook een deel vormt van zijn privéleven kan het volstaan op te merken dat verweerder hiermee rekening heeft gehouden. Hij heeft immers gemotiveerd dat verzoeker en zijn moeder contact met elkaar kunnen houden door gebruik te maken van de moderne communicatiemiddelen en door wederzijdse bezoeken.

Verweerder heeft ook andere aspecten van verzoekers privéleven bij het nemen van de beslissing tot beëindiging van het verblijf betrokken. Zo heeft hij opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn maandenlange opsluiting geen bezoek van vrienden kreeg en dat kan worden aangenomen dat, wanneer hij op andere

manieren contact hield vrienden, hij dit contact op dezelfde wijze kan onderhouden wanneer hij niet in België verblijft.

Het is daarnaast niet betwist dat verzoekers professionele activiteiten in België beperkt waren en er blijkt niet dat enige beroepsband die onder het begrip privéleven zou kunnen vallen in het gedrang komt doordat verzoekers verblijf wordt beëindigd.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf enig ander beschermenswaardig aspect van zijn privéleven ernstig raakt en dat verweerder dit onterecht buiten beschouwing heeft gelaten.

Er dient tevens te worden opgemerkt dat artikel 8 van het EVRM hoe dan ook een inmenging in het privé- en gezinsleven toelaat indien deze bij wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. In voorliggende zaak moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf een wettelijke basis heeft en dat een van de in artikel 8, tweede lid van het EVRM bepaalde doelstellingen, met name de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, wordt nagestreefd. De aan de Raad voorgelegde stukken tonen aan dat verweerder een deugdelijke belangenafweging doorvoerde en dat het geenszins kennelijk onredelijk is om de belangen van de Belgische samenleving te laten primeren op de private belangen van verzoeker, die al meer dan twintig jaar geen enkele verantwoordelijkheid neemt en door zijn gedrag het leven en de veiligheid van onschuldige burgers in gevaar brengt.

Een schending van artikel 8 van het EVRM of van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Het middel is ongegrond.

2.8. Waar verzoekers raadsman ter terechtzitting aangeeft dat verweerder in de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf een uiteenzetting omtrent artikel 3 van het EVRM heeft opgenomen en dat de eventuele vaststelling dat hierbij niet deugdelijk werd opgetreden aanleiding kan geven tot de vernietiging van voormelde beslissing, kan het volstaan op te merken dat hij, met zijn uiteenzetting in zijn verzoekschrift, niet aantoont dat de beslissing tot beëindiging van het verblijf op zich tot gevolg heeft dat hij een ernstig risico loopt om te worden gefolterd of te worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen.

Verzoeker heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de vernietiging van de beslissing tot beëindiging van het verblijf van 2 juni 2022.

3. Kosten

Gelet op het feit dat het beroep ten dele gegrond is, is het gepast de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring gericht tegen de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 juni 2022 tot beëindiging van het verblijf wordt verworpen.

Artikel 2

De beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 juni 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 3

De beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 juni 2022 tot het opleggen van een inreisverbod wordt vernietigd.

Artikel 4

De beslissing van de gemachtigde van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 24 juni 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 5

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 24 juni 2022 tot terugleiding naar de grens wordt vernietigd.

Artikel 6

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend tweeën-twintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK